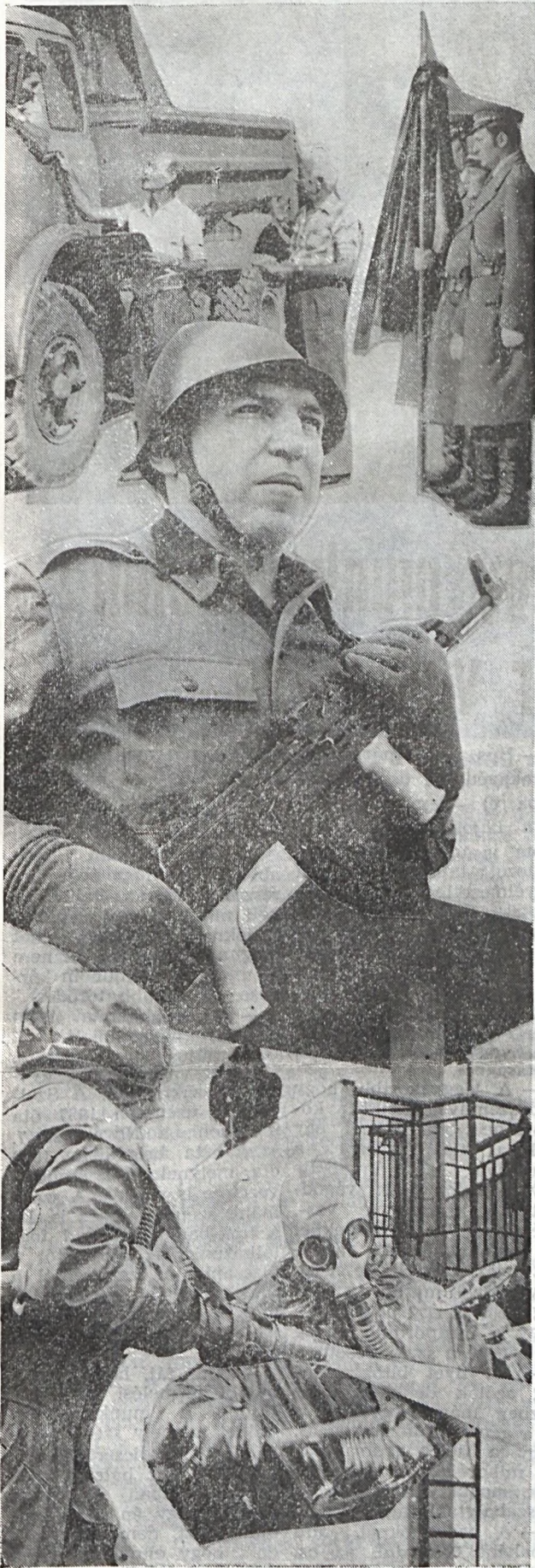

Köszöntjük
a fegyveres erőket

Szeptember 29-én a fegyveres erőket ünnepli az ország. Ünnepezzük azokat, akik az év minden percében készen állnak hazánk és szocialista vívmányaink megvédésére; akik biztosítják az eredményes termelőmunka alapvető feltételét, a BÉKÉT.

E napon Pákozdra, 1848. szeptember 29-ére a magyar nép szabadságharcának kiemelkedő csatájára emlékezünk. Ebből az alkalomból köszöntjük a néphadsereget, a határőrséget, a rendőrséget személyi állományát, de köszöntjük vállalatunk munkásait, polgári fegyveres öreit, az önkéntes rendőröket és a polgári védelem tagjait.

Kitüntetések

A fegyveres erők napja alkalmából a polgári védelem és honvédelem, valamint az MHSZ területén hosszú időn át kifejtett eredményes munkájuk elismerésül a belügyminiszter Honvédelmi Érdeméremmel tüntette ki vállalatunk 20 dolgozóját. A polgári védelem terén kifejtett tevékenységükért a Honvédelmi Érdemérem kitüntetésben részesült: Fehér László (Központ), Mátrai Árpád (Központ), Rónaki Sándor (II. sz. bányauzem), Soós Kálmán (Központ), Stengl Antal (III. sz. bányauzem),

Székelyi Endre (IV. sz. bányauzem), Dékány László (Kutató-mélyfúró üzem), Róka Péter (ÉDÜ).

A Honvédelmi Érdeméremet MHSZ-munkáért kapták: Balogh Tibor (Központ), Szabó Gyula (IV. sz. bányauzem), Varga Béla (Kutató-mélyfúró üzem), Kisdaróczi János (Központ), Homolai Gábor (III. sz. bányauzem), Király György (III. sz. bányauzem), Filszár János (IV. sz. bányauzem), Török Imre (IV. sz. bányauzem), Dányi Zoltán (IV. sz. bányauzem), Valyon Ferenc (ÉDÜ), Tar Imre (ÉDÜ), Misák Csaba (ÉDÜ).

„Kiváló polgári fegyveres ör” jelvényt kapták: Tihami János, Darni Ferenc, Farkas Ferenc, Firsing János.

„Kiváló Fegyveres ör” oklevél elismerésben részesült: Fodor Károly, Horváth József, Vigh András, Lukács László, Somogyi György és Berkó József. Vezérigazgatói dicséret oklevelet kaptak. Czinszky Ferenc és Kondorosi István.

Oklevél elismerésben részesült: Haraszi István, Ivánkovics Imre, Óvári Imre, Patcai János, Szabó József és Szloboda Károly.

MECSEKI

Ércbányász

VILÁG PROLETÁRJAI, EGYESÜLJETEK!

A MECSEKI ÉRCBANYASZATI VALLALAT DOLGOZOINAK LAPJA

XX. ÉVFOLYAM, 19. SZÁM

ÁRA: 1,80 FORINT

1983. OKTÓBER 1.

Bányagépezés szeminárium Balatonfüreden

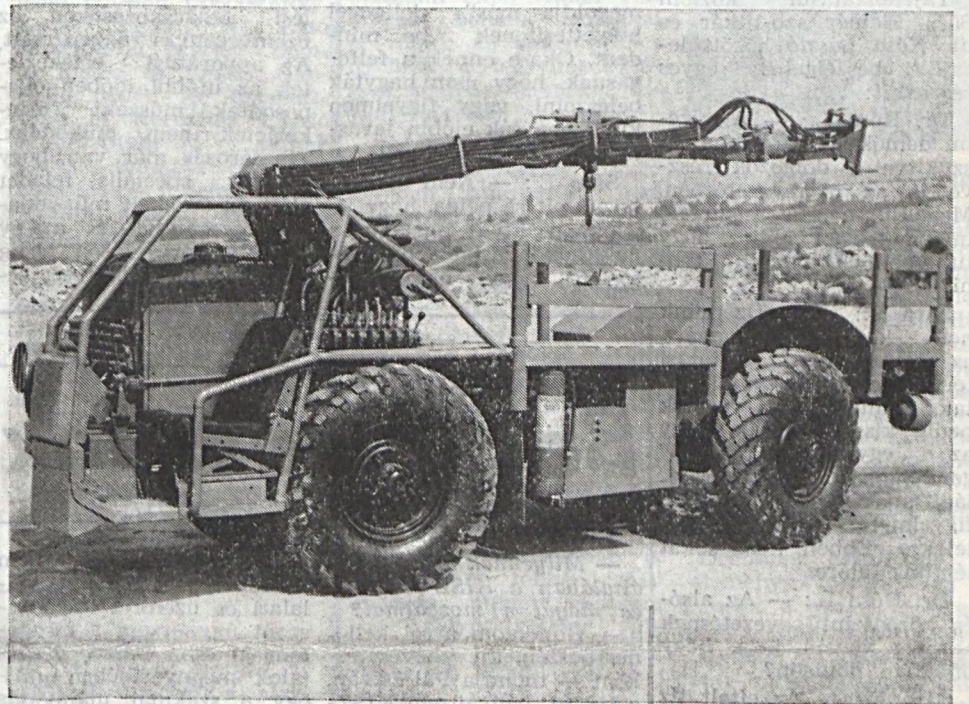
A Gépipari Tudományos Egyesület Baranya megyei szervezetének bányagépezés szakosztálya, valamint a GTE tatabányai szervezetének rendezésében idén szeptemberben immár tizenhatodik alkalommal gyűltek össze az ország bányavállalatainak gépész és villamos szakemberei.

A kétnapos konferenciának ezúttal is vállalatunk balatonfüredi üdülője adott otthont. Az ország minden részéből meghívott száznegyven résztvevő között — idén először — ott voltak a felsőoktatási intézmények, a bányahatóság képviselői, tervezők, kivitelezők is.

Nagy Lajos, a Bányászati Technológiai Társulás ügyvezető igazgatója megnyitó beszédében méltatta az eddigi konferenciák eredményeit. Megállapította, hogy az eddigi szemináriumok témaválasztása és az itt elhangzott előadások magas színvonala mindig is garanciát adott a tanácskozások eredményességének.

A konferencia első napján kilenc előadás hangzott el a bányavállalatok gépészeti és villamos fejlesztésében elért eredményeiről. Szó volt a fűtőolajvezetési pajzsok üzemeltetése során szerzett tapasztalatokról éppúgy, mint a segédanyag-szállítás gépezésének legújabb eredményeiről.

Nagy elismerést váltott ki a szakemberek körében az a módszer is, amit a Dorogi Szénbányánál fejlesztettek ki a 300 méternél hosszabb gumihevederek bányabeli szállításához.

A dízel-üzemű kiszolgáló kocsit, amelyet vállalatunk Szolgáltató üzemében fejlesztettek ki, a jelenlévő szakemberek osztatlan elismerését nyerte el.

Berényi Tamás felvétele

140 meghívott szakember az ország minden részéből

A legnagyobb érdeklődés és kíváncsiság mellett Ferencnek, vállalatunk gépészmérnökének filmvetítéssel is demonstrált előadása iránt nyilvánult meg.

Az a dízel-üzemű kiszolgáló kocsit, amelyet vállalatunk Szolgáltató üzemében fejlesztettek ki a jelenlévő szakemberek osztatlan elismerését nyerte el.

A berendezés olyan hiányt pótol, amelyet csak tökéletes piacról lehetne beszerezni. A Szolgáltató üzem gépkocsiszállítási üzemegységének szakemberei mintegy kétezer munkaóra ráfordítással építették meg ezt a speciális berendezést, amely személy- és anyagszállításra éppúgy alkalmas, mint arra, hogy a súlyos biztosító anyagokat a gép manipulátorával emeljék a helyükre.

A kiszolgáló kocsit bányabeli alkalmazását az illetékesek engedélyezték és a prototípus már a III. sz. bányauzem fejteiseiben üzemel.

Ugyancsak a konferencia első napján nyílt meg az a pneumatika-bemutató amelyet az Egri Finomszerelvénygyár ajánlott a szakemberek figyelmébe.

Másnap a bányavállalatoknak a villamos fejlesztés terén elért eredményeiről hangzottak el előadások. Többek közt a középészlelt bányabeli hálózatok szelektív földzárlat védelmének fejlesztéséről és az infravörös személyérzékelők bányabeli használatának tapasztalatairól volt szó.

Hogy miért van szükség infravörös személyérzékelőkre a bányában? Kasper Károlynak, a Veszprémi Szénbányák Vállalat

villamos mérnökének előadásából kiderült, hogy biztonsági okokból. Azokon a helyeken, ahol a termelvényt szállítószalagokon továbbítják régi probléma, hogy a bányászok ezt „közlekedésre” használják. A súlyos balesetek megelőzésére a bunkerek előtt a veszprémi bányauzemekben infravörös berendezéseket szereltek fel, amelyek ha vészhelyzetet észlelnek, megállítják a szalagot. Csaknem tízezer kísérletezés, fejlesztés előzte meg, amíg végre megbízható módon megtudták szüntetni ezt a komoly baleseti forrást.

Az előadásokat követően Szomolányi Gyula, vállalatunk műszaki vezérigazgató-helyettese mondott zárószót. Kifejezte reményét, hogy az idei bányagépezés konferencián hallottakat, az itt kicserélt tapasztalatokat mihamarabb hasznosítani tudják a résztvevők. Beszél a tökéletes import kiváltásának fontosságáról, a hazai fejlesztések jelentőségéről. Majd a közelmúlt súlyos bányászati szerencsétlenségeiről szólva azt javasolta, hogy a jövőre esedékes bányagépezés szemináriumon a bányabiztonsággal kapcsolatos kérdéseket helyezték előtérbe.

Nógrádi Gábor

Felelősségteljesen az üzemi demokrácia kiteljesítéséért

Szeptember 5-én a Kutató-mélyfúró üzem pártvezetőségi ülésén **Sára Elemér** szakszervezeti bizottsági titkár tartotta meg beszámolóját: Üzemi és munkahelyi demokrácia helyzete üzemünkben címmel.

Nagyon érdekes, őszinte beszámoló, hallhattak a pártvezetőségi tagok, de az utána elhangzó kérdés-válasz sorozatból került felszínre leginkább az, hogy a két szervezet helyesen látja a hibákat és felelősségteljesen gondolkodik kiküszöbölésére.

Tájékoztatóként közlöm Sára Elemér szb-titkár és **Dr. Kósa László** között lezajlott beszélgetés egyes részleteit:

Dr. Kósa L.: — Az üzemi demokrácia fogalma leszűkítve a dolgozók részvétele az üzemi vezetésben. Megadjuk-e a megfelelő információt ahhoz, hogy tudjanak észrevételt tenni?

Sára E.: — Üzemünk nem készterméket gyárt, az átszervezések, kutatási tervek eléggé komplikáltak, a munkahelyi vezetők pedig kissé lezserek, hogy az „egyszerű dolgozó” gondolkodásmódjával rávilágítsanak és felhívják a figyelmet a fontosabb részletekre. Ebben nem sokat léptünk előre.

Dr. Kósa L.: — Az alsó középszintű vezetésnek is meg van a joga, hogy önállóan döntsön?

Sára E.: — Az eltelt tíz évben erre ritkán volt példa. Odáig jutottunk, hogy ezek a vezetők „nem tartják a hátukat”, nehogy „kikapjanak” nem vállalnak felelősséget. Kivételek akadnak, de nekik már jól kidolgozott véleményük kell továbbítaniuk, hogy észrevegyék a javaslatukat.

Dr. Kósa: — Szó van az egyenjogú partneri viszonyról is. A beosztott

függ a vezetőtől, van-e annak jele, hogy a függési viszony fordítva is lehetséges?

Sára E.: — Nincs. A vezetőkről való véleményezés és még nem kialakult gyakorlat, de reméljük el-érünk odáig, hogy egy vezető megítélésében közvetlen munkatársak észrevételei is döntő szerephez jutnak.

Dr. Kósa: — A tulajdonosi szerep és felelősség kicsit másképpen tudatosult, a dolgozók nem élnek jogaikkal. — „Majd megoldja más” jelleggel helyettesítettek be mindent. Oka-e ennek a felfogásnak, hogy nem hagyják beleszólni, vagy figyelmen kívül hagyták előbbi javaslatát?

Sára E.: — Nem hiszem, hogy volt rá példa, hogy figyelmen kívül hagyták a dolgozók javaslatát bár előfordult, hogy nemet ka-

pott. Erre elképzelhető ilyen reakció.

Dr. Kósa: — Vajon a vezetőink szocialista tudatából eredő belső kényszer, kötelességérzésük megnyilvánul-e abban, hogy a dolgozó részvételét is biztosítani tudják a vezetésben?

Sára E.: — Akinél ez nincs, nem hallgat a dolgozó véleményére, abból nem lehet sokáig vezető.

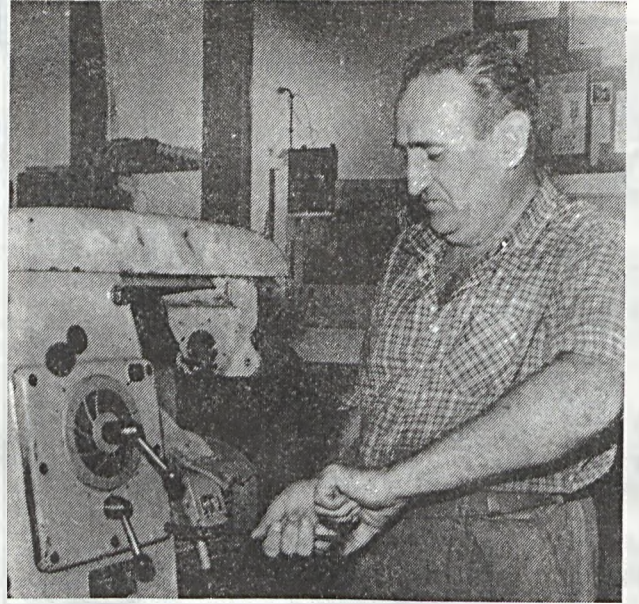
A beszámolóban a demokrácia fórumainak működéséről szóló kritikákat emelem ki: Jogos igény merült fel, hogy a termelési tanácskozásokon az üzemi vezető is vegyen részt. Az apparátusi értekezletek az utóbbi időben ellaposodtak, műszaki értekezletek nem működnek. Elhatározás már van, hogy egy-egy speciális feladat előtt az érdekelt munkásokat összehívják és az év végi tervtárgyaláson pedig az összes műszaki részt ve-

hessen. A szocialista brigádértekezletek rendszerei, önértékelők. Cél, a nagyobb jogkör biztosítása a brigádvezetőknek. Az üzemi egységű négyesek közvetlenebbül kapcsolódók és a legjobban dolgozó demokratikus fórumok. Jog- és hatáskör tekintetében munkájuk átfogja az ott dolgozó munkáskollektívák gazdasági, társadalmi munkáját. Hatásosabbnak tartanak, ha a megbeszélésen képviseltetné magát egy-egy csoport tagja is.

A továbblépés lehetősége az üzemi demokrácia kiteljesítésére abban is keresendő, hogy a különböző demokratikus fórumokon résztvevő bizalmiak, párt- és KISZ-tagok a dolgozók véleményének, valós problémáinak tényleges ismeretében üljének le tárgyalni.

Bertáné H. Emília

Nem fásultam bele...

Egy munkavédelmi őrvallomása

— Húsz éve már, hogy munkavédelmi őrv feladatot látok el — mondja **Horváth Lajos**. — A gondok azóta is ugyanazok. Ami változott talán az, hogy a feylemezeten emberek elköptak. Összekovácsoltam a gárda itt a gyártórészlegben. Persze azért náluk is előfordul, hogy valami-lyen munkát szabálytalanul végeznek. No, nem azért, hanem megszokásból, vagy ha úgy tetszik, lustaságból.

— Nem fásultam bele abba, hogy húsz éven keresztül szólnom kellett, s kell ma is a szabálytalankodónak. Ezt nem lehet megenni, meg hát ez nem is unom — nem unom kérdése. Ez inkább törődés. — A szakmát sem untam meg, holott azt 1940 május óta végzem. Lakatos vagyok, régi gyerek a szakmában. A Szolgáltatási Üzemben 1957 óta dolgozom, a November 7. szocialista brigádban 1960 óta, melynek most csoportvezetője is vagyok. A szakmánk szép is, nehéz is. Itt a tml-ben mindennel foglalkozunk, az ajtózártól a vízcsapig, az esztergától a fagegmunkáló gépig, sőt még az öntödei generátor javítása is hozzánk tartozik.

— Ami fáj, hogy a legutóbbi termelési tanácskozáson a munkavédelmi őrvet személy szerint említették, megdicsérték. Mivel nem volt baleset, még pénztalomban is részesültek. Hogy én nem kaptam pénzt, nem nagy baj, de hogy ennyi év után még a nevemet sem említik meg? Biztos azért, mert én vagyok az egyedüli öreg és hát a fiataloké a jövő. Na de ennyire?

— A leggyakoribb, hogy védőszemüveg nélkül köszörülnek, mondván egy pillanat alatt végeznek a munkával. Igen ám, de egy pillanat alatt vágódhat a szembe a vas-, acéldarab. A fűrőgépeknél a megmunkálendő anyagot nem fogatják le, csak úgy kézzel markolják. Pedig nem is egy példa volt, hogy a megpördülő anyag felsértette a szaki kezét.

— Ha ilyen látok, mindig szólok de úgy, hogy közben már kapcsolom is ki a gépet. Előfordul az is, hogy a fiúk gyorsabbak, s mikor látják, hogy jönnek, maguk korrigálják ki a szabálytalanságot. — A hegesztőknél, ami hibaként előfordul, az az, hogy nem tartják be a három méter palacktól való távolságot. Nem jellemző, de előfordul az is, hogy megint csak figyelmen-

Beszélgessünk

— *Milyennek ítéli meg általában a KISZ-es életet és magát a mozgalmat?*

— Gondolom arról kellene beszélni bevezetés-ként — mondja **Pál István**, a III. sz. bányauzem KISZ-szervezetének titkára — hogy milyen helyet foglal el a dolgozó fiatalság a mozgalomban. A nagyvállalatoknál nincsen különösebb gond. A kisebbeknél, az intézményeknél s különösen az iskoláknál viszont már akad.

— *Ezt mire alapozza?*

— Egyrészt arra, hogy a hozzánk kerülő fiatalok többsége nem tagja az ifjúsági szervezetnek. Az elbeszélgetések során aztán kiderül, hogy miért nem. A szakközépiskolából jövők arról szólnak, nem zajlik ott különösebben jó mozgalmi élet. Előfordul az is, hogy egyesek letagadják KISZ-tagságukat, mondván a szerzett tapasztalatok alapján nem kívánunk továbbra is a közösségi munkában résztvenni. Aztán a későbbiekben itt nálunk a beilleszkedés során sikerül őket bevonni a mozgalmi munkába. Már csak azért is, mert látják mindez szoros kapcsolatban a gazdasági munkához.

— *A nem szakmával, más munkahelyről ide kerülő, nem volt tagok tehát nem is ismerik a KISZ munkáját. Egy bizonyos részük itt aztán beilleszkedik, de sajnos a nagyobbik nem. Ők azok, akik a fluktuáció részét képezik.*

— *Mindezek után kanyarodjunk vissza az első kérdésre.*

— Azért nem vagyok borúlátó, csak hát az ember a negatív dolgokat látja, azon kell változtatnia. A pozitívum meg hát adott.

— Országos szinten nem mondhatok véleményt, vállalati és üzemi szinten viszont úgy érzem a mozgalom jó úton halad. A fiatalok megnyerésében, mint egy a szakmai utánpótlás érdekében mindent megteszünk. Dolgozói területen sokat kell tennünk azért, hogy különösen a szakmával nem rendelkezőket szakmához juttassuk és ezután kerülhet csak sor politikai képzésükre. Csakis így válhatnak a mozgalom aktív tagjaivá.

— *A szakmai, politikai képzésen túl mit nyújt a fiataloknak az üzemi KISZ-szervezet?*

— Igen népszerű a szakmai, politikai vetélkedők szervezése, mely a fiataloknak erkölcsi és anyagi megbecsülést is jelent. Ez szolgálja egyben a bányászathoz kapcsolódó szakmák fiatalok körében is történő népszerűsítését. Az ifjúsági brigádok élenjárói a kollektív versenymozgalmaknak, s így vonzó a fiatalok körében azoda-

való bekerülés, beilleszkedés. Még annyit, hogy országos szinten is jó híre van a vállalati fiataloknak, amit többek között bizonyít a sok országos vetélkedőn elért helyezések.

— *Egy KISZ-titkár milyen módszerrel dolgozik a fiatalok megnyeréséért?*

— Én vallom, hogy lépészetesen kell a feladatokat megoldani. Mi is így teszünk, először bevonjuk a fiatalok a könnyed sportrendezvényekbe. Ezek után mint az épülő házra egy-egy téglát rátéve jutunk tovább. Azt is vallom, ha nem így gondolkodnánk, baj lenne, mert ha például a kezdő KISZ-est mindjárt politikai képzésre küldenék, mondjam azt, hogy nem menne?

— *Mindezekhez még annyit, hogy Baranyában a fiatalok szervezettsége rosszabb százalékos, mint a vállalatinál, illetve üzemi munkában, ahol is 61 százalékos. Tömegbefolyásunk az üzemi szinten tehát kimerül. Az más kérdés, hogy ezt a számot is tovább szeretnénk javítani valahogy úgy, hogy jövőre még egy téglát feltegyünk.*

Veress Tamás

Ércbányász

A Mecseki Ércbányászati Vállalat dolgozóinak lapja

Felelős szerkesztő: **Kisdaróczi János**

Szerkesztő: **Ragoncsa János**

Szerkesztőség: 7633 Pécs, Hajnóczy u. 35. Telefon: 15-851

Vállalati tel.: 7-147, 7-108

Kiadója: a Baranya megyei Lapkiadó Vállalat

Felelős kiadó: **Braun Károly**

Kiadóhivatal: 7601 Pécs, Hunyadi út 11. Telefon: 15-000

MÉV Nyomda 7633 Pécs, 39-es dandár út 19.

Felelős vezető: **Sperczel János**

Megjelenik kéthetenként

Előfizetési díj egy évre: 43,20 Ft

Előfizethető szakszervezeti bizalmiaknál Ny-623-4

A KISZ Központi Bizottsága első ízben rendezte meg a Munkásfiatalok Országos Találkozóját, melyen meggyenket nyolcvan fiatal képviselte. Az egész országból összerendelt csaknem három ezer résztvevőnek gazdag kulturális és politikai programot biztosítottak. A megye határára a Hajdú-Bihar megyébe érkezett küldöttséget a KISZ Hajdú-Bihar megyei Bizottságának képviselői fogadták, majd a túra-motoros szakosztály tagjai Debrecenbe kísérték autóbusszunkat.

Már az érkezés estjén az ifjúsági kulturaközpontban érdekes kulturális program fogadta a fiatalokat, többek közt filmvetítés, video-discó, népi-

Ifjúmunkás-napok Debrecenben

táncház és így tovább. A másnapi ünnepélyes megnyitón a megyei KISZ képviselői és művészeti-kulturális csoportjai köszöntötték a résztvevőket. Városnézés, majd a megye üzemeinek meglátogatása szerepelt a programban. A MÉV-es fiatalok a Vörös Csillag Termelőszövetkezetben, Kabán ismerkedtek a mezőgazdasági munka feladataival, eredményeivel, nehézségeivel. Az esti program a Debreceni Nagyerdő összes létesítményében zajlott. Rendkívül nagyszabású fürdőbál köszöntötte a fiatalokat.

A következő napokban különböző fórumokon találkoztunk a KISZ KB, az Állami Ifjúsági Bizottság vezetőivel, akik tájékoztatást adtak ifjúságunk helyzetéről, feladatairól. Többek közt Nagy Sándor, az Állami Ifjúsági Bizottság titkára elmondta, hogy a jelenlegi helyzetben megkülönböztetett figyelmet kell fordítani az ifjúságra, gondjaikra. Foglalkozott a bérezéssel, lakás-helyeztetéssel, a gyermek és nő társadalmi problémáival, a fiatalok foglalkoztatásával.

DMVSC sportkombinátjában játékos sportversenyeken, vetélkedőkön vetünk részt, ahol megyei csapatunk harmadik helyezést ért el. Képviseletük megyénkét a munkavédelmi vetélkedőn is. A búcsúestet a Városi Sportcsarnokban rendezték meg, ahol békenagygyűlés volt. Az utolsó napot valamennyi delegáció a Horváthon töltötte. A munkásfiatalok első országos találkozója színes, mozgalmas programot biztosított a résztvevőknek.

S. L.

Egy jól összekovácsolódtott munkásgárda

Ary Károly előkészíti a munkához a cementező aggregátort. Egyed Imre felvétele

Bemutatjuk a Bányai Donát szocialista brigádot

az általuk kezelt erögépek: gázolaj 20, benzin 30 százalékos, a kiadott normához képest. Ezt elsősorban a gondos gépkarbantartással, a gépek kíméletes kezelésével érték el. A jó eredményhez hozzájárult az üzem tdk-s brigádjának lelkiismeretessége is. Az üzemben egyedül a Bányai brigád tett vállalat a környezetvédelemmel kapcsolatosan s ez különösen figyelemre méltó dolog manapság. Teljesítménytervet az első félévben 103,1 százalékra teljesítették.

A társadalmi munkavállalásukat már az első félév alapján is túlteljesítették, a fűrészek helyreállításánál és az erögépraktár építésénél. Ezideig közel 100 ezer forint értékű árbevételrel járultak hozzá az üzemi nyereséghez.

Persze nem csak munka van a világon. A tagok régóta együtt dolgoznak, így jó a kapcsolat a magánéletben. A május 1-i felvonulásokra családostól jönnek a tagok. Kölcson a segítség házépítés

seknél, szőlőtelepítésekénél, költözködésnél.

Sok brigádnál probléma a szervezett oktatás, itt ez jól megy, mindenki részt vesz benne valamilyen formában.

A tagok közül nagyon nehéz kiemelni valakit, mindenki egyformán igyekszik, így csak dicsőítően lehet említeni Ary Károly, Kovács János, Kis Bató József, Pál Miklós, Dömöse Endre és Simon Gabriella nevét. Ne feledkezzünk el Keresztes László versenytitkáról, akinek lelkes munkája nagyban hozzájárult nemcsak a Bányai, hanem az üzem többi szocialista brigádjának jó eredményeihez.

A brigád nem titkolja célját: aranyérmes szeretne lenni. Az üzem versenybizottsága az eddigi jó munkát első helyezéssel és 6000 forinttal jutalmazta. Az út, amelyen a brigád halad, jó irányú. Ha a mindig-mindig jelentkező nehézségeket legyőzik, ha így haladnak tovább, az eredmény nem fog elmaradni.

Koch László

Jelentős előrelépés

A Kísérleti kutatási és automatizálási üzemben 1980-ban helyezett üzembe egy szovjet ARF-6 típusú röntgenfluoreszcens analizátort.

A berendezés a porított közetmintákat röntgensugarakkal sugározza be, s ennek hatására a közetekben keletkező sugárzást méri. Ennek alapján lehetséges gyorsan meghatározni a közetminták stroncium, urán, rubidium, tórium, ólom és szelén tartalmát.

Közel két éven keresztül folyt már a rutinelemzések, s az elemzési igények növekedésével kevesse vált az a 40 analízis, amennyit a teljesen kézi vezérlésű készülékkel egy műszak alatt el lehetett végezni.

Pallósi József és Somogyi Csaba újításukkal, az eredeti berendezésnek egy automatikus mérő-mintaváltó rendszerrel való kiegészítésével lehetővé tették, hogy a műszakonkénti elemzések számát duplájára lehessen növelni.

Alapvető volt, hogy a spektrométer eredeti kiépítését változatlanul hagyva, a vezérlőegység és a mintaváltó csatlakoztatásával a berendezést alkalmazható tegyék az automatikus üzembre.

Jelenleg egyszerre 40 db mintát lehet a mintaváltóba behelyezni, majd az ARF-6-ot és a mintaváltót vezérlő egységgel elindítva a mérést, a berendezés elvégzi az adott mintára a szükséges számú és fajtájú méréseket. Kigépelet vagy lyukszalagra rögzíti az eredményeket, aztán elindítja a mintaváltót, új mintát visz a mérési helyre és kezdi előről a méréseket.

A vezérlőegység és a mintaváltó teljes egészében a Kísérleti kutatási és automatizálási üzemből készült.

Az automatikus mérőrendszer március óta üzemel, alkalmazásával jelentős mértékben növekedett a röntgenfluoreszcens elemzések termelékenységére. Dékány Lászlóné

Portré egy csapatvezető vajárról

Több mint tíz éve már, hogy Koppits Vilmos csapatvezető vajárral a szakma szépségéről, nehézségeiről beszélgettünk. Akkor éppen az országos vajárvelkedő vállalati csapatának tartalék embereként Tatabányára készült. Azóta „kiüregedett” a vetélkedős korosztályból és nem túl gyakran találkozhattunk a nevével.

— Mi is történt azóta?

— Csak annyi, hogy én is elhagytam a negyvenet és lassan benőtt a fejem lágya — mondja. — Mert annak ellenére, hogy a munkám ellen ritkán volt kifogás, bohém időszakai is voltak az életnek, s ilyenkor a fegyelmezetséggem nem ütötte meg a kívánt mértéket.

Budapesten született, de vajáriskolát végzett. Oroszlányban ismerkedett meg a bányamunkával, s bevonulásáig itt dolgozott. Amikor leszerelt, családot alapított, kellett a pénz, így hát visszament Oroszlányba. Mivel kevés volt a kereset, 1967-ben átjött az uránbányához, s azóta is itt dolgozik a III. sz. bányauzemben.

— Pedig, nagyon nem akartam bányász lenni. Aztán, hogy jól éreztem magam az itteni kollektívában és a számításomat is megtaláltam, többé már fel sem vetődött bennem, hogy pályát kellene változtatnom — emlékszik vissza az elmúlt két évtizedre.

Hosszú évekig az 1-es csapaton dolgozott, ahol ez idén februárban megszüntették az éjszakai szakt, s a szabadabb vált emberekre alapoza megalkotották a 4-es csapatot. Koppits Vilmos lett a csapatvezető.

Gondokkal teli indulás volt ez, hiszen úgy alakult a személyi összetétel, hogy a műszakjegyzésnek elég gyakran kellett hiányt írnia a csapattagok neve mellé.

Koppits Vilmos feltűnő gyorsasággal teremtett rendet a csapatban. Néhány hónap alatt megszűntek a bumlik, a fegyelmezetlen-

segek, emelkedtek a termelési eredmények.

— Jelenleg 119 százalékon állnak az éves tervteljesítésben — tájékoztató Homolai Gyula körletvezető. Azt is elmondta, hogy a 4-es csapat fejében, padlás alatt olyan munkát végez kiválóan, amit nem lehetne mindenki rábíznia. A csapatvezetőről az volt a véleménye, hogy igyekvő és szakmailag a körlet egyik legképzettebb embere.

Örömmel hallottam e véleményt, hiszen ez is igazolja a személye jelentőségét, fontosságát.

— Idén az arany brigádérem megszerzését tűztük ki célul. Nagyon igyekszünk, hogy ez sikerüljön — mondta Koppits Vilmos, a csapat terveiről szólva.

Magánéletéről is érdekelttem. Szentlőrincen, két-szobás lakásuk van. Egyik fia ácsnak tanult, idén végzett, a kisebbik VII. osztályba jár. Szívesen autózik, ultizik, ha van szabadideje. Jóllehet most éppen gyalogosok, mert eladták az öreg kocsit és még nem vettek másikat. Megszokta és kedveli a vidéki életet. Mint mondotta, szeretné a további éveket is becsületes munkával tölteni.

Herendi István

Kutató-mélyfúró üzem Bányai Donát szocialista brigádjának régi, összeszokott társaság. Tevékenységük szoros kapcsolatban van az üzem fűrészi munkáival. A brigád tagjai kezelik az erögépeket: traktorokat, földmunkagépeket, emellett a cementező aggregátort és a víz-, és iszapszállító kocsikat. A nyolc fős brigád vezetője Grósz Gyula, a munka irányítója Baráth László csoportvezető. Két-tőlük kapcsolata igen jó, ez sokat segít a munka szervezésében.

Munkájuk sokrétű: a fűrészerendezések alapjait az áttelepítő brigádokkal közösen készítik, emellett végzik az alapok helyreállítását, a fűrészerendezések ellátását fűrészd és sokszor öblítívizzel is, az elhasznált fűrészsap elszállítását. A fűrészi technológia egyik leglényegesebb feladata, a cementezés, ezt is ők végzik a fűrészbriáddal együtt, gyakran be kell segíteni a fűrészek mentési munkálataiba is. Emellett készítik és karbantartják a fűrészerende-

zések megközelítő útjait. A fűrészi munkák folyamatosága gyakran követel áldozatot a brigád tagjaitól. Adott esetben éjjelnappal, szombat-vasárnap is hordani kell a vizet a fűrészerendezésekhez, a költözéseknél, az iszapcsereknél is sok a délutáni munka. A brigád tagjai mindig készen állnak az üzem érdekében többet dolgozni.

A brigád tavaly ezüstérmét nyert. Az idén szeretnének előbbre lépni. Ezért tettek az év eleji brigádszerződésen olyan vállalásokat, amelyek ezt a szintet biztosítják és ezért csatlakoztak egyhangúan a Bányai Dolgozók Szakszervezetének 70., a szocialista brigádmozgalm fennállásának 25 éves jubileumára kiírt versenyfelhíváshoz. Az első, a bányásznapi terjedő szakaszban, az elért kiváló eredmények alapján, az üzemből első helyezést érték el.

Különösen szépek az eredményeik az üzemanyag-megtakarítás terén

tásuk, amellyel az általuk kiegészített villás targonca a só kirakodást végzi, amelyről lapunk június 1-i számában beszámoltunk.

A nyolc fős brigád a hármaskénti szellemében végzi munkáját és tanulási szándékukat jelzi, hogy két fő egyetemi felvételt is jelentkezett.

Beszélgetésünk során szóba került a csoport munkája, amelybe viszont a brigádon kívüliek is beletartoznak. Számomra az arany tűnik kissé érthetlenné, hogy az összes létszámból csak 8 fő a brigádtag.

A brigádvezető ismét megjegyezte, amely talán a többiekre nézve újabb felhívás, hogy örömmel

Igy tovább!

Az elmúlt évben cikksorozatban közölt lapunk a szocialista brigádmozgalm napi gondjairól, jövőjéről arról, hogy „Hogyan tovább?” Azóta bebizonyosodott létfontossága a mozgalmnak, mivel a fejlett szocializmus építése során is nagy szükség van a brigádok termelést elősegítő és közösségi ember formáló tevékenységére.

Ennek egyik bizonyítéka az Anyag- és áruforgalmi főosztály tdk-műhelyének Petőfi Sándor szocialista brigádjá.

A három éve megválasztott brigádvezetővel, Dian Györggyel beszélgettünk az elmúlt évek tapasztalatairól, aki szerényen megjegyzi, hogy fokozatosan jutottak el az elmúlt év arany fokozatához.

— A kezdet nehéz volt — mondja, — mert a kilógó tagok munkába hívása, illetve kizárása a közösségből okozott személyes ellentéteket. De ezen már túlvagyunk, mivel aki közönséges szeretne tartozni, azal szemben vannak elvárásaink, de örömmel vesszük az új jelentkezőket.

A gazdasági vezetéstől több segítséget várunk, mert a mi kezdeményező-készségünk csak úgy lehet eredményes, ha komolyan vesszük ötleteinket.

A brigád elsőként jelentkezett a vállalati munkaverseny bizottság felhívására, amelyben jó eredményeket értek el. Ezzel kapcsolatos az életmunka kiváltást szolgáló új-

A „Petőfi Sándor” szocialista brigád hat tagja a javítás alatt álló villástargonca előtt. Egyed Imre felvétele

veszik az újabb jelentkezőket, de az elért szintet tartani akarják.

Ehhez kívánva eredményeket búcsúzzunk el az „innovációs” készséget bi-

zonyító Petőfi Sándor szocialista brigád vezetőjétől. Komáromi István

VÁLASZOK, INTÉZKEDÉSEK

A II. sz. és IV. sz. bányászati, valamint az Erdősítő üzem dolgozói több élelmszer-ellátási problémát és egyes üzletek nyitvatartási idejével kapcsolatos problémát vetettek fel.

Az észrevételekre Balaskó Istvánné, a Baranya megyei Tanács kereskedelmi osztály vezetője válaszolt:

A dolgozók által felvetett hiányosságokat kivizsgáltam és a vizsgálat alapján a szükséges intézkedést megteszem. Egyes üzletek nyitvatartási ideje valóban nem megfelelő, amint változtatni akarunk, de az nem megy máról holnapra, mert álláspontunkat több szervvel kell elfogadtatni.

A III. sz. bányászati dolgozói a következő észrevételeket tették:

A 33/a jelzésű autóbussz 4,45 órás járata többször kimarad, így nem lehet elérni az 5,10 órakor induló üzemi járatot.

A balatonmáriai kemping működésétől kapcsolatban több javaslatot tettek: 1. a fürdő és W. C. tetejének megjavítása; 2. a területen a rendetlenség megszüntetése; 3. a kemping nevének megváltoztatása stb.

Az észrevételekre Dr. Kiss Elemér, a Volán 12-es Vállalat üzemigazgatója és Cserna Sándor munkás-ellátási osztályvezető válaszolt:

Dr. Kiss Elemér: — A problémát ismerem és intézkedtem, hogy a jövőben az említett hiányosság megszűnjék, vagy legalábbis a legminimálisabbra csökkentsen.

Cserna Sándor: — A balatonmáriai üdülő vezető-

jét írásban szólítottuk fel a dolgozók által felsorolt hibák, hiányosságok kijavítására, megszüntetésére.

A Kutató-mélyfúró üzem gépműhelyi dolgozói felhívta a Hétfői Dunántúli Napló augusztus 15-i számában megjelent fotó az „elfelejtett könyvsátrakról”. Úgy érzik, hogy a Nyári Színház nem becsüli meg a munkájukat.

A felhívorodásra Bagosi László, a Nyári Színház igazgatója válaszolt:

Amikor a fotóriporter a könyvsátrakról a felvételt készítette, azok éppen szünetelés alatt voltak, téli tárolásra készítettük elő. Fedett tárolóhelyet készítettünk a sátraknak, ahol nem mennek tönkre és valóban évekig tudjuk használni. A fotó a felvétel után egy hónappal később jelent meg helytelen aláírással, amit mi is kifogásoltunk és a fotóriporterrel tisztáztunk.

A Kísérleti kutatási és automatizálási üzem perkolációs dolgozói panaszolják hogy a hévígtel üzeletes gépkocsival sokszor probléma van. Ott hagyja a dolgozókat, késik stb., így a dolgozók nem tudnak időben hazamenni. Azt kéri, hogy a kocsit a posta elé álljon be.

A panaszra Bánik Jenő, a Szolgáltatás üzem vezetője válaszolt:

Üzemzavar esetén előfordulhat, hogy az ügyeletes kocsit késik, vagy ki marad. Ilyen esetben forduljanak a szolgálatban levő diszpécserhez, aki teletel intézkedni. Kérésüknek megfelelően intézkedtem, hogy az ügyeletes kocsit a posta elé álljon be.

Könyvajánlás

SHVOY KÁLMÁN TITKOS NAPLÓJA ÉS EMLÉKIRATA 1918—1945.

Napjainkban nagy számban jelennek meg naplók és emlékiratok politikusoktól, hadvezérekéntől, a kulturális életben vezető szerepet betöltő íróktól. Ezek különösen a két világháború közötti időszak és a második világháború kullisszak mögötti diplomáciájába, esemény történetének rejtettebb mozzanataiba engednek bepillantást.

Ezek sorába tartozik Shvoy Kálmán horvathyista altábornagy naplója és emlékirata, amelyet némileg rövidítve — a személyes vonatkozású és a kevésbé érdekes részeket elhagyva

— nyújt át a kiadó az olvasóknak.

Ki volt Shvoy Kálmán? Altábornagy, törvényhatósági bizottsági tag, országgyűlési képviselő. Naplója és emlékezése betekintést engednek a horvathyista uralkodó körök és különböző intézmények viszonyának kullisszatitkaiba, élénk tárlul e lapokról az ellenforradalmi Magyarország vezető garnitúrájának egész arcképcsarnoka. Izgalmas leírásokat tartalmaz a különböző titkos társaságokról és azok működéséről.

Shvoy Kálmán naplója számos ponton gazdagítja a két világháború közötti időszak Magyarországról alkotott képünket.

Kulcskeresők

„Az előadás során több-lyeket nemigen tudnak színpadon elképzelni.

Erdekes módon — talán nem véletlenül — Vincze János már elképzelt és rendezett egy Pilinszky drámát a Gyermekek és katonákat és újszerűen, merész ötlettel nyúlt Ör-kény műveire is.

„Az előadás során több-lyeket nemigen tudnak színpadon elképzelni. Erdekes módon — talán nem véletlenül — Vincze János már elképzelt és rendezett egy Pilinszky drámát a Gyermekek és katonákat és újszerűen, merész ötlettel nyúlt Ör-kény műveire is.

„Meg kell változtatni a véleményemet. Nem a sznobok gyülekezete a stúdióelőadás. Életszagúbb Örkény István Kulcskeresők című drámája így, mint a hagyományos színházban.”

Ilyen véleményekkel hagyta el a nézőtárszínpa-dot az a kis számú — 110 fős — közönség, amikor a Ságvári Endre Művelődési Ház Nyitott Színpadának stúdió előadásában Örkény István Kulcskeresők című drámáját megnézte.

Örkényt nem kell külön bemutatni. Közismert arról a képességéről, hogy olyan görbe tükröt tud tartani élénk, amely látszólagos torzítással és önvizsgálat-tal megmutatja önmagunknak is — nemcsak környe-zetünknek — ilyenek va-gyunk.

Milyenek is? A rosszat jónak, a jót jobbnak ma-gyarázó, a mindennapi harcok kudarcába küssé ünámitókt, álmódzókt. Ör-kény szerint, ahogy a történelmi sorsfordulóinkban belép a hamis nemzeti tu-datunk, ugyanúgy kíséri végig a köznapi ember mindennapjait is. Ennek vizsgálatát adja a Kulcskeresőkben a Nyitott Szín-pad.

Örkény írásaiban jelentkező újszerű stílusváltáshoz merészen csatlakozott Vincze János rendező. Jól-lehet az író egy interjú kapcsán úgy nyilatkozott, hogy a színházi struktúránk fél minden új elfogadásától, példának emlí-tve Pilinszky drámáit, me-

Az előadás színvonala méltó volt a társulat ki-tüntetéseikhez. Ezek közül néhány: a BDSZ és a Népművelési Intézet dívját kapták 1980-ban és 1981-ben, a Veszprémi Egyete-mi Fesztiválon I. helyezést értek el, országosan „Arany fokozat” minősítést és a tavalyi évben a Kiváló Együttés ktitüntetést kap-ták meg.

Kukai András

Pályázati felhívás
politikai vetélkedők forgatókönyvére

A KISZ Baranya megyei Bizottsága Politikai Kép-zési Központja politikai ve-télkedők forgatókönyvének szerkesztésére hívja fel a megyében élő, dolgozó, a politikai ismeretterjesztés, a közösségformálás, a ve-télkedés iránt érdeklődő fiatalokat.

A pályázaton egyének és kollektívák is részt vehet-nek. Pályázni lehet min-den olyan vetélkedő orga-nizálására, amely előse-gíti a vetélkedésben részt-vevők politikai ismeretei-nek bővítését, erősítését.

A pályázatnak tartalma-znia kell a pályázó (a kollektív képviselője) nevét és lakcímét; teljes forgató-könyvet egy példányban, a forgatókönyv alapján szer-kesztett vetélkedő helyét és idejét. A pályázaton csak azokat a forgatóköny-veket értékeljük, melyeket 1983. december 1-e és 1984. február 28-a között, leg-alább egy alkalommal a gyakorlatban is bemutat-nak a pályázók. Ezeket a vetélkedőket a megyei Po-litikai Képzési Bizottság tagjai látogatják.

A pályázatokat 1983. no-venber 30-ig kell eljuttat-ni a Politikai Képzési Köz-pontba (7624 Pécs, Damja-nich u. 30.) feltüntetve a borítékon azt is, hogy „PÁ-LYÁZAT”. Eredményhírde-tés 1984. március 10., mely-ről a pályázók értesítést kapnak.

Díjazás: I.: 1500,—, II.: 1000,—, III.: 500,— forintos könyvtulajvány, IV—VI.: ju-talomkönyvek.

KISZ Baranya megyei Bizottsága

Egy hét alatt három
Skandináv országban (1.)

Mint már ismeretes, július 7-13 között turnézott a vállal-at koncert fúvószenekara Skandináviában. Végezt a nor-vegiai Skien városka volt, ahol a Szimfonikus Zeneka-rok és Együttetek Világszü-vetsegének meghívására ve-tünk részt az első Fúvószene-kari Fesztivál és Világkon-ferencia rendezvényein. Ezt még leírni is nehéz volt, hát még milyen volt a szereplé-sre való felkészülés. Hónapok — sokszor keserves — munká-ja előzte meg a kiutazást, de előtte már felszabadult volt a legkőr, nem voltak idegesítő próbak.

Végre eljött az indulás nap-ja, Zsíkó János, a Ságvári Endre Művelődési Ház igaz-gatója kíván: sikeres szereplést, majd egy csokor mezei virágot dobott közeim, úgy irányítva, hogy az Rolsz And-rásné kezébe essen. Ja, hivata-li felettese... Ferihegyen hamar tüstünk a procedúrakon és már más-tunk is be az öreg DC-9-be. No, nem elől, ott az elsőosz-tály volt — mi csak ott há-tul, a turistaosztályon. Előtte már Bimbó József óvva intett bennünket, hogy ne fogadjuk el semmit sem a gépen, mert mindenért külön kell fizetni. Micsoda kár, pedig már éhe-sek voltunk.

Közben bejöttek a légikis-ássonnyok — némelyik nagyon öregecske volt — és minden-kinek adtak egy-egy szalon-cukorkás dobozt. No, most mi lesz? Merőn figyeltük a „főnökséget”, és, amikor ők megkezdtek a doboz tartalma-nak gusztlálását — mi már et-tünk is. Kezdetnek nem is volt rossz: rákpástétom, vöröská-viár, de volt ott bugyant pa-radicsom is...

Hamar eltelt az idő, kivilág-lott a figyelmeztetés: kössük be magunkat, leszállás követ-kezik. Már vártak bennünket a buszok — irány az Absalon püspökről elnevezett szálloda. Jól aludtunk — már akik —, reggel frissen ébredtünk. Sze-gény Absalon bizonyan forog a sírjában, ha látja, hogy a róla elnevezett szálló hallja nyű-zsög a félvilági hölgyektől... ja, majd elfelejtettem, este még elmondott nekünk, hogy itt a szálló körül, melyek a „rossz utcák” — hová nem szabad mennünk. Erdekes mó-don mégis ezekben az utcák-ban sétáltak a legtöbben, mintha egész Koppenhága itt adott volna találgát.

Erdekesek ezek a dánok, nagyon vitatható a szabadel-vőségük. Fényképezni skarluk a kikötőben álló hadihajókat? Csak tessék, igaz, hogy még Klauka idejében selejteztek ki őket. Menni a laktanyákba? Lehet, ott sem látunk sokat, hiszen csak elvileg van had-seregük. Kötelező katonai szolgálat nincs, a soros évfolyam 50 százalékát kéri meg, hogy fáradjon el a laktanyá-ba, ahol aztán páronként sorsházással döntik el, ki eszi a királynő kenyereét egy évig. Azt mondták Dánia 500 szil-getből áll — köztük Koppenhá-ga a legnagyobb —, én nem tudom, hogy a többi milyen tiszta, de Koppenhága nagyon piszkos, az bizonyos. A kikötőben igen sok a leállított, öreg hajó, amelyeket aztán a szegényebbek vesznek tulaj-donba. Koppenhágaiban is ke-vés a lakás, lakni meg vala-hol kell. Igaz, hogy a napi razzliákat itt kezdték a rend-őrök...

Elmondták, hogy évekkel ezelőtt a szesz volt Dánia átká, minden erőszakos esetnek az volt a mozgatója, most pedig a kábítószer. Mi magunk is láttunk jól öltözött fiatalokat bárgyú arckifejezéssel ültek a járdán, hátukat a falnak tá-maszva, szétterpesztett lábuk között a konyakos üveg, kán-tálnak és közben összevizelek magukat... Hát ennyit Kop-penhágaról. Kár, hogy ilyen rövid ideig voltunk itt, talán a jót is megkerestem volna.

Csényei József

(Folytatjuk)

Egy nap Kisvaszaron

Amikorra a megyei mun-kásorság ügyeletes kocsija a kítűző csoport három tag-jával kiért a kisvaszari ló-térre, Sárosi János lótech-nikus már intézkedett, hogy a kítűzők munkája gördü-lékeny legyen. Ezúttal Csir-ke József kerületi erdősz-azonnal a csoport rendelkezésére bocsátotta a Kis-vaszari Erdőgazdaság egyik dolgozóját, Fehér Sándort, aki Skilífűrészevel nyiladé-koztak vágott a sűrű aljnő-vényzetben, mely nélkül le-hetetlené vált volna a ki-tűzők munkája.

A közeljövőben a kisva-szari lőtér új létesítmé-nyekkel fog gazdagodni, melyek elkészültt Bimbó József szociális igazgató szorgalmazza. Az ő megbí-zása alapján a lőtérrel kap-csolatos bővítések, tervezé-sek, áthelyezések, térképe-

szeti munkálatait Barcs László irányításával a Köz-pont bányamérési osztálya-nak kítűző csoportja végzi. Czékus Mária és Virágos Lajos bizony nem mindig a legideálisabb körülmé-nyek között dolgoznak. A jelenlegi alkalommal káni-kulai nap volt, de eső utá-ni vagy csak harmatos na-pokon igen rövid idő alatt derékig lehet úszni a meg-lehetősen magas gazban. De tervezés nélkül nincs kivi-telkezés. A fenti körülmé-nyek között begyűjtött mé-rési adatok az ÉDÜ-beli kis dolgozó szobában ölte-nek teljes értékű tervezési rajz formát.

És ezzel a kítűzők mun-kája befejeződött. A to-vábbadott rajzok alapján máris megkezdődhet a ki-vitelezői munka.

Keller Gábor

A bányamérési osztály kítűző csoportjának két tagja: Czékus Mária és Virágos Lajos térképezési munkálatokat végez a kisvaszari lőtérre.

Keller Gábor felvétele

Műszaki fejlesztés a II. sz. bányáüzemben

— Minden termelő vállalat a profilt képező fő termék gyártása mellett kénytelen foglalkozni a gyártmányai, gépei, technológiája fejlesztésével is. Így készen áll arra, hogy újat fejlesszen ki, átvegye az újat. Ez nagyon fontos, főleg most, amikor a nyersanyagok drágulnak, sőt részben el is tűnnek a piacról. Kényszerítve vagyunk, hogy a tőkés importból származó gépeinket — alkatrész behozatal korlátozása miatt — saját erőnkől fejlesszük és módosítsuk — mondotta Dr. Tisza István főmérnök beszélgetésünk alkalmával.

Allandó jelenség, hogy az üzemi önköltségi terünket nehezen teljesítjük az évközi drágulások miatt. Ezért fontos olyan módszerek kidolgozása, alkalmazása, amely az önköltséget csökkenti.

Karsai Ernő bányamester mondta el, mit tett az üzem az elmúlt évben a műszaki fejlesztés terén.

— Az üzemünkön használt szovjet fúrókocsokra kifejlesztettünk olyan szárvezetőt, ami alkalmas a csőszegecsek beépítésére is. Ez most van kísérlet alatt de úgy néz ki, hogy sikerrel jár. A szárvezetőt távirányítására is történtek kísérletek. Lyukferdeségmérő berendezést helyeztünk üzembe, ami nagyban segíti a munkánkat.

— Foglalkozunk a kontúrrobbantással az üzemben, erről a DMKE szakosztályi ülésén előadást tartott Mező István bányamester.

— Bevezettük a körlebekben az újításból származó vídiakiverő berendezést.

— Folyamatban van a

csőszegecs felhasználása fejtésben, a technológia alkalmazása most van kidolgozás alatt. Ehhez szükséges fúróát tervezése is folyik, 1,8–2 méteres üregekben lehetővé teszi a függőleges fúrást és a szegecsbeverést is.

— Az 5 méternél hosszabb feltöréseket előfúrjuk 150 milliméteres átmérőjű lyukkal, ez az iránytartásnál segít. Természetesen tovább folytatjuk a már bevált technológiát, drótkötél és drótháló kombinációját alkalmazzuk a drága fából készült műfőte helyett.

— Különösebben nem tudunk beszámolni új dolgokról, de minden technológiát, újítást átveszünk a többi üzemtől.

— A 4. és a 13. szinten távműködtetésű légajtókat építettünk be a felsővezetékes villamos mozdonyszállítás megkönnyítésére. Figyeljük a társüzemek nagyobb fejlesztési apparátussal dolgozó részlegét, minden bennünket érdeklő témát megvizsgálunk és hasznosítunk az új üzem fejlesztése érdekében.

— A műszaki fejlesztés tehát nem egy látványos dolog, sok munka, kísérletezés fekszik benne. Több témánál előfordul, hogy a ráfordított munka ellenére sincs megfelelő eredmény. Mégis szükséges végezni, mert az újdonság mindig kell, és a siker felejtet minden kudarcot.

— Mi a helyzet az újítások terén?

— Az elmúlt évi csökkenés, illetve stagnálás helyett örvendően kezd nőni az újítások száma, látszik, hogy csak átmeneti megtorpanás volt.

Fazekas Imre

Gazdálkodunk

Legutóbb 1980 áprilisában beszélgettünk a vállalat anyag- és készletgazdálkodásáról. Akkor, mottóul, a következőket állapítottuk meg: Néha a sok is kevés, olykor a kevés is rengeteg, de van, amikor a kézzel fogható sem okoz fejtörést. Röviden így is megfogalmazható az anyagbeszerzők, készletgazdálkodók gondja. — *Ma mi a helyzet?* — kérdeztük Kolosovszky Rudolfot, az Anyag- és áruforgalmi főosztály vezetőjét.

— Annyi, hogy a vállalat alapvető, nagy volumenű anyagokból jól ellátott. Azt is mondom, a tényfelhasználás 99,5–99,8 százalékgig lefedi az anyagfelhasználási tervet. Ez azt jelenti, hogy pontos a tervezésünk, másrészt azt is, hogy amit az üzemek be-terveznek, be is tudjuk szerezni.

— Ezek szerint, országos méretben nézve, nincsenek beszerzési gondok?

— Ezt nem mondanám. De hát a beszerzendő listánk sem sok, tizennyolcezer féle anyag. Ebben benne van a kénsavtól a legkisebb csavarig minden. — *És ez nem rengeteg?* — Nem. A Videoton például hatvanezer féle anyaggal dolgozik. Mindezek ellenére azért megvannak a gondjaink.

— Annak idején gond volt többek között, hogy nem sikerült 200-as szeget szerezni, akadozott a bányászfejsze és -csákány beszerzése. Sőt, kézi- és forgácsolószerszámokat hiába rendeltek, senki sem igazolta azokat vissza.

— Változott valami?

— A csákány- és fejsze-ellátásunk megoldódott. Szegbeszerzés továbbra is gond, mert nem igazolnak annyit vissza, amennyit mi rendeltünk. A 200-as szeget például a beszerző csoport tagjai az országot járva vásárolják meg, de itt sok egyebet is sorolhatnánk. Az így elvárszó összeg havonta 2 millió forint, ami magába foglalja a tervezett és promt igényeket. Gondjaink vannak a különböző szerszámok, szerelvények, például a féi-, háromnegyed és egycolos golyóscsap beszerzése körül. — Másik gondunk a konvertibilis valutáért történő beszerzés. Jelenleg a '80-as év valuta összegének 80 százalékáért vásárolhatunk. — A bányáüzemek a fémám, a gyutacs és paxitellátásra panaszkodnak. — A Schwarz universal

támot már külföldi piacon sem lehet beszerezni. Ez viszont az a táma, mely a mi bányászati viszonyainkhoz legjobban megfelel. Ezen támaok a szénbányáktól kerültek annak idején hozzánk. Pár éve a Schwarz támaok pótlására, kiváltására szereztük be a szovjet mechanikus fejtési támaokokat. A szovjet partner lehetőségeihez képest igyekszünk biztosítani amit tud, de ez viszont a vállalat igényét nem teljesen fedi. A támaellátás javítására felsőbb szintű tárgyalások eddig is folytak, és folynak.

— A gyutacsnál az jelentette a gondot, hogy ennek forgalmazását átvette a gyártótól a Tatabányai KBFI. A paxitellátásnál pedig gyártási problémák voltak. Most már úgy tűnik, nem lesznek robbanóanyag-ellátási gondjaink. — *Mi lehet az oka, hogy párhuzamosan beszélünk a hiánycikkekről, ugyanakkor jelentős inkurrens anyagaink vannak?*

— Nem tudom. Sok összetevője lehet. Pontosan megmagyarázni? Emlékszik annak idején a televízióban a Hét című műsorban a huzalszeg-gyártók harcára. A Salgótarjáni Kohászati Üzem nem engedte meg egy tsz-nek a szeggyártást beindítani, mondván, nincs igény annyira „laposfejűre”. Mondta mindezt a huzalszeggyártó konkurrens. Akkor az volt az első reakció, hogy felhívtam telefonon ezt a jó embert, s megkértem, ugyan küldjön már 3 vagy akár 5 tonna 180-as vagy 200-as szeget. Ha már annyi van neki, s szerinte nincs igény többletgyártásra, mi több, egy újabb gyártóra.

— Ezúton szeretném még azt is elmondani, hogy a Minisztertanács határozata értelmében 1985. január 1-től a főosztály területén megszüntetjük az olajfűtést. A központi fűtést, annak hálózatát 1984 szeptemberre kell kiépítenünk. A vállalatvezetés úgy döntött, hogy a központi fűtéshez a fatelepen keletkező fahulladékot kell felhasználnunk. Így a dolgozóinknak kiszolgált bórdeszkát, tüzfát nem áll módunkban tovább értékesíteni. Ezért mindenkitől elnézést kell kérnünk, sőt a már beadott igényeket sem áll módunkban kielégíteni — mondotta végezettel a főosztályvezető.

Veress Tamás

Millió gépek a nők kezében

Felvételünkön Kótyán Józsefné a kompresszor tömítő elemeinek leszábasát végzi.

Egyed Imre felvétele

A kompresszorkezelő

Manapság nemigen halani „elférfiasodott” szaklalkozása?

— Milyen munkakörrel foglalkozna? — *Mit foglal magába tulajdonképpen az ön foglalkozása?*

— Mi termeljük a bányáüzemek számára a sűrített levegőt. Elsődleges feladatunk a gépek üzemszerű működtetése, felügyelete, a gépházanként kialakult háztend fenntartása — és még sorolhatnám a hétköznapi ten-nivalóit.

— Ön „beugrós”. Mit jelent ez pontosan?

— Igen, beugrós vagyok. Vagyis otthon kell lennem mindegyik gépházban. Nagyfokú alkalmazkodási készséget igényel a munkatársakkal szemben. Előnye, hogy állandóan egy műszakban dolgozom; így többet lehetek a családommal, a házi teendőket pedig a magam által kialakított rendszerben végezhetem.

— Nem gondolt soha arra, hogy átpártoljon egy könnyebb és főleg zajtalanabb pályára?

— Szeretem a szakmát, a számításmat megtalálom benne, így ez a kérdés fel sem merült bennem. Mint nódolgozót megbecsülnek, munkám eredményeként több ízben részesültem úgy anyagi, mint erkölcsi elismerésben.

— Van-e gond a fiatalítás terén?

— Azt mondhatom, hogy nincs. Fiatalok egész szép számmal jöttek az utóbbi időben. Mi, idősebbek pedig igyekszünk megnyerni őket az utánpótlás érdekében.

— Ha újra előről kezethné milyen munkakör-lethez kötné a jövőjét?

— Igazán nem is tudom. A kérdés kissé abszurd! De, hogy szakmát tanulnánk, az biztos!

Helstáb Judit

Újítások

A vállalat augusztus közepéig a következő újításokat fogadta el hasznosításra:

II. sz. bányáüzem: Szkrépergőrgő 33,5 mm átmérőjű fúrórudazatból. Az újító neve: Czuni József (23 ezer forint). Fúrószárvezető fúrókocsin főtézszegecs beveréséhez. Az újító neve: Fodor Károly (B).

IV. sz. bányáüzem: Menetmetszőfej TII csavarozó gépre. Az újító neve: Svitz Ferenc (21 860 forint). Szegeslyukfúrás fúróát segítségével. Az újító neve: Soltz László, Beregszászi László és Bozó Dezso (B). Kötél felcsévézés vitladobrára üzemszerű terhelésű előtesztéssel. Az újító neve: Gerzson Andre (270 ezer forint).

Erdősítő üzem: Csatorna padlóba betonozott acélcsőből a hőközpontban. Az újító neve: Emődy Géza (B). Szalag-tisztító kefe elektromos meghajtással. Az újító neve: Szaló Károly és Bottika István (82 ezer forint). Kétédes szintszabályozós folyadékadagoló. Az újító neve: Jancsi József és Rajczli Gyula (30 600 forint). Sablon csőhegesztéshez. Az újító neve: Szabó Lajos (10 ezer forint). Szorpció oszlopok lefedése. Az újító neve: Baranyai Géza és Mész József (B). Mangánfeladás er-

zékelés inductív jeladóval. Az újító neve: Gradwohl József (32 400 forint). Átfolyás gyorsítása sűrített levegővel. Az újító neve: Varga Gyula (B). Készülék FCL csövek hasításához. Az újító neve: Szegvári József (15 ezer forint).

Kísérleti kutatási és automatizálási üzem: NYÁK-gyártás acélszálas csiszolással. Az újító neve: Komlósi Ernő (14 ezer 500 forint). Csuklócsavar villamos elosztó fedélre. Az újító neve: Petrovics Tibor (20 ezer forint). Vízesztilláló tápvíz ioncsereált vízből. Az újító neve: Oláh József (23 600 forint).

Kutató-mélyfúró üzem: URB szerszámok és műveletterv vizkútforráshoz. Az újító neve: Németh György (21 200 forint). Anyag- és áruforgalmi főosztály: Villástargonca olajszivattyú gépkocsi kardántengely átalkatásával. Az újító neve: Szabó László (38 ezer forint). A zárójelben levő számok azt a többletgyertést jelölik, amit a vállalat az újítások alkalmazásával éves szinten ér el.

(B) = Balesetvesztélyt, az egészségre káros tényezőket csökkentő, vagy a munkahelyi körülmények javítását szolgáló újítás. Hasznossága pénzben nem fejezhető ki.

Fegyelem = biztonság

Elkerülhető balesetek

T. József csillás, a IV. sz. bányáüzem 5. szintjén július 4-én sérült meg, amikor a készlet kapával való egyenetlenség közben a főtéblől leeső kő jobb lábfejére esett.

A kivizsgálás azt állapította meg, hogy a közet hullása a hiányos főtéblélés miatt következett be.

Cs. S. szakvezető vajúr és a sérült nem tartotta be

a munkahelyre kiadott Biztosítási Technológiai Előírást, mely szerint a főtét 3/4"-os deszkával, hézagosan elő kell tűzni.

Szintén a lehalló közet sebbesítette meg V. L. vajúrt 1983. július 4-én a IV. sz. bányáüzem 5. szint 19/a-1. szelvényű kamarában. V. L. a fúrószár rántását végezte, amikor a homlokból leeső, körülbelül 2 kilogrammos közet

bal sípcsontjára esett és azon körülbelül 6 centiméter hosszú vágott sebet ejtett.

A baleset azért következett be, mert elmulasztották a vajúrgé kopogozását. A MEV Szabályzat 4. 2. fejezet 11/B pontja szerint a fúrás megkezdése előtt „A vajúrgé főtéjét, oldalait, valamint homlokát le kell kopogózni, a laza közetdarabokat el kell távolítani.”

Labdarúgás

Jól kezdtek az éllovasok

A XI. fordulóra folytatódott a Bányász Kupa kispályás labdarúgó-bajnokság őszi küzdelme. A hosszú szünet érződött a játékokban, góllövő kedvükben voltak a csapatok. Három csapat is több mint féltucat góllal terhelte meg ellenfele hálóját.

A nagyarányú győzelmek ellenére sem változott az elmezóny állása. Mindhárom bajnokjelölt simán vette az újabb akadályt. A sportszerűtlen magatartást ezúttal az EDÜ csapata követte el távolmaradásával.

A gólkirályságért folyó vetélkedésben Harmath (III. üzem) növelte előnyét, Varga II. (II. üzem „A”) pedig beírta Darázst.

Eredmények: Kutató-mélyfúró—Szolgáltató 7-1 (3-0). A listavezető minden tekintetben felülmúlta ellenfelét. **Góllövők:** Veres (2), Darázs (2), Tég-lási (2), Szilágyi, illetve Németh.

II. üzem „A”—IV. üzem 8-1 (4-0). Közepes iramú mérkőzés a gólhelyzeteket rendre kihasználó bako-nyalok rászolgálták a nagyarányú győzelemre. **Góllövők:** Varga II. (4), Hegedűs (2), Marián, Bertus.

III. üzem—II. üzem „B” 8-2 (1-0). Az első félidőben még ellenállt a II. üzem a bajnokjelölt rohamainak, de szünet után a III. üzem megadásra készítette a szívósan küzdő ellenfelét. **Góllövők:** Harmath (4), Nagy (3), Grosics, illetve Fujsz, Almási.

Anyagosztály—EDÜ 3-0. (Az EDÜ nem jelent meg.)

Elmezóny állása: 1. Kutató-mélyfúró 20. 2. II. üzem „A” 19. 3. III. üzem 15 pont.

Góllövőlista állása: 20 gólos Harmath (III. üzem), 15 gólos Varga II. (II. üzem „A”), Darázs (Kutató-mélyfúró).

Kovács Miklós

A győztes Weidinger János a célba érkezés előtti pillanatban

Danka Károly felvétele

És újra autőverseny

Nagy sikerrel bonyolította le a hagyományos bánya- napi autő versenyét az MHSZ MÉV Honvédelmi Klub autő szakosztálya, a Baranya megyei Közlekedésbiztonsági Tanáccsal karöltve.

A vásártéren megrendezésre került versenyre már korán reggel gyülekeztek az érdeklődők. 9 órakor startolt az első versenyző, melyet még 33 követett. A kétfutamos versenyben óriási volt a küzdelem, sokszor csak tíz másodperceken fordult el a helyezések kérdése. A kemény, technikás pályán remek autőzást láthatott a szépszámú közönség. A versenyzők közül külön is meg kell említeni Weidinger Jánost (IV. üzem), aki 1500-as Ladájával az egész mezőnyt maga mögé utasította. Kézifékes megfordulása, remek kormánykerékkezelése osztatlan sikert aratott, Eperjesi Béla (Szolgáltató üzem) és 850-es Fiatja újra bebizonyította, hogy a legnevesebb versenyzőket is lehet győzni jól felkészített kocsival, és pontos, hibamentes autőzással. Célbaérkezéskor ő is nagy tapsot kapott. Ba-

log László (Szolgáltató üzem) a korábbi évek Trabantos bajnoka most 1200-as Ladával versenyezve csak fél másodperccel maradt le a dobogóról, és a népes mezőnyben IV. helyezést ért el.

Az I. kategóriában kellemes meglepetést okozott Malmos Attila (IV. üzem), aki Trabanjával III. helyezést ért el.

Az ügyességi versenyenl egyidőben elméleti KRESZ- vetélkedő is folyt, melyen nemcsak a versenyzők, hanem a nézők is részt vehettek. A KBT külön díjjal jutalmazta Kovács Ferencet, aki az elméleti és gyakorlati versenyen egyaránt ki-magaslóan szerepelt.

Eredmények: I. kategória 1. Ambrus Gábor (VÍZIG), 2. Malmos Attila (MÉV).

2. kategória 1. Eperjesi Béla (MÉV).

3. kategória 1. Komáromi György (KISOSZ), 4. Balog László (MÉV).

4. kategória 1. Weidinger János (MÉV).

KRESZ-vetélkedő: 1. Pak-si László (Széchenyi Gim-názium).

Szöllősi Gábor

HÍREK

A vállalati szakszervezeti bizottság, az előző évekhez hasonlóan, az idén is szereiben erősítette a nagyvalóságos és gyermeküket egyedül nevelő dolgozókat. A közelhatvan 152 család – 461 gyermek képviselőiben – összesen 200 ezer forint segélyt kapott.

Megkezdődött az oktatás a partiskolán is. Az egyéves partiskolán vállalatunktól Barti Kálmán (II. sz. bánya-üzem), Molnár Zoltán (III. sz. bányaüzem), Kovács József (IV. sz. bányaüzem), Sóstai József (EDÜ), Várju Sándor (Szolgáltató üzem), Hauser György (Központ) vesz részt. Az öthónapos tagozaton Somogyvári Zoltán (IV. sz. bánya-üzem), Keszerlece László (IV. sz. bányaüzem), Berkli László (EDÜ), Garamvölgyi László (Szolgáltató üzem), Schilling József (Kutató-mélyfúró üzem), Kómúves László (III. sz. bányaüzem), Tukora Andor (III. sz. bányaüzem) tanul.

A nyári tanulmányi szünetben vállalatunk összesen 133 diákot foglalkoztatott. A fiatalok zömmel a Kutató-mélyfúró üzemnél és a vállalati üdülőben végeztek elismerésre méltó munkát, s enyhítették a létszámhiányt.

A polgári fegyveres őrségünk tagjai szeptember 3-án éleslővészeti tartottak Kisvárdarón. A löveladatot kiváló eredménnyel végezték el.

A közelmúltban megrendezett 16. Herman Ottó horgászversenyen 18 csapat és vállalatunk horgász egyesületének apatni testvér egyesületének képviselői vettek részt. A versenyen első helyezést lett Szolnoki megye csapata, a baranyaiak a 9. helyen végeztek. A verseny alatt összesen 174,5 kilogramm halat fogtak ki.

REJTŐVÉNY

Feladványok vízsz. 1., függ. 14. és 24. sorában a vállalati munkavédelmi szabályzatból idézzük. Megfejtésül az idézetet kérjük beküldeni a szerkesztőség címére 1983. október 10-ig. A helyes megfejtők között könyveket sorsolunk ki.

1	2	3	4	5	N	6	7	8	9	10	11	12	13	14
15					16								17	18
19				20		21								
22				23		24		25	26		27			
28			29				30		31	32				33
D		34				35		36						37
38	39		40		41						42	43		44
45		46		47				48		49		50	51	
52			53		54		55		56		57		58	
59			60	61		62		63			64			65
66				67	68							69		H
70			71					72		73				74
E			75			76	77		78					79
80	81				82		83		84					85
86		87		88					89		90		91	
E											G			92

Vízszintes: 14. Az állatöv egyik legye. 15. Étermi dolgozó. 16. A késnek van. 17. Össze-vissza forr. 19. T.K. 21. Szovjet repülőgéptípus. 22. Tárfűvő. 23. Ismeret kezdetül. 24. Melléképület. 27. Színes-fém. 28. Nótium. 29. Erdőből való. 31. Parányi részecske. 33. L.S. 34. Utóhely. 35. Szőlőcukor. 37. Ime. 38. Kutya. 39. Rövid hangot adó. 42. Étel-főztesítő. 44. Szovjet repülőgéptípus. 45. Komasz. 47. Bevezett név. 48. Y.T.A. 50. Európai főváros. 52. Eperszín. 54. Össze-vissza forr. 56. Részben rejtő. 58. H. zikó. 59. Kutya. 60. Római 91. 62. Vegyelem-zés módszerét alkalmazzák. 65. Késztető közp. 66. Abadály. 67. Illetos. 68. Allami bevétel. 69. Y.R. 71. Gyilkos testvér.

72. Gyermekekjáték. 74. Személyes névmás. 75. Adnak neki. 76. Római 49. 78. K.A.O. 79. Egyik oldal. 80. Azonos más-salhangzó. 83. A.V. 85. Puha. 86. Súlyt állapot meg. 88. Lírai költemény. 91. Közlebe. 92. Anyagi részecske.

Függőleges: 2. Munkahely. 3. A föld legbelső része. 4. Német névelő. 5. Einsteinium. 6. Római őtszázegy. 7. Azon a helyen. 8. Bérli. 9. G.L. 10. Azonos magánhangzó. 11. Kettős másalhangzó. 12. K.E. 13. Gyilkolja. 18. Könyörögve kér. 20. Spion. 23. Bemetszé-selkel lát el. 26. Bérházban vannak. 27. Gabona. 29. E.A.K. 30. Kilogramm része! 32. Alló-víz. 33. Szemmel érzékelnek. 36. Helyzet, tényállás. 39. Durva. 41. Údtöltel. 43. Folyó a Szovjetunióban. 46. Francia sziget. 49. Helyhatározó. 51. Melléképület. 53. Kettőze cukorka. 55. Amíg. 57. Arusító. 71. Szélep. 63. Taszít. 64. Lírai költemény. 68. Fordított 62! 71. Végtag. 73. Egyik ol-20! 74. Csatabárd. 77. Szem-lyegzőkocsi típus. 79. Bállál kapcsolat. 81. Élet. 82. Ide szállít. 84. Gyakori kém. 85. Éktelen ló! 87. Részvénytársaság. 88. B.S. 89. Mint függ. 97. 99. Enkló szócska. 91. Mo-libdén.

Lapunk szeptember 1-i számában közölt keresztrejtvény helyes megfejtése:
Makacs elmulás tolja a világot / maga előtt, mint bán-nyász a zenét, / melyet ki-főzött, darabokra vágott.
Könyvjutalomban részesültek: Gvoni Tamás (7632 Pécs, Melinda u. 1. fsz. 3.), Szilágyi Ibolya (Kutató-mélyfúró üzem), Szász Károly (IV. sz. bánya-üzem).

Sport- mozaik

Aerobic: Október 3-án 19 órai kezdettel térítésmentes aerobic tanfolyam kezdődik a 29-es dandár úti iskola tornateremben a MÉV módosított részlete. Jelentkezés a vállalati sportbizottságon.

Gyermek- és asszonytorna: A vállalati sportbizottság október 3-án 17 órai kezdettel gyermek-, 18 órai kezdettel asszonytornát indít a 29-es dandár úti iskolában térítésmentesen. Jelentkezés a sport-bizottságon és a helyszínen.

Body-Building klubban jártunk!

„Izompacsirták” között

Külföldön már elismert a Body-Building, míg itthon tömegsport szinten tartják számon, de rövidesen az elismert sport-ágak közé sorolják. Mol-nár Gyula vezető edző el-mondta, hogy a népszerű izomfejlesztő és testépítő klub több mint egy éve működik a Munkásszállón és jelenleg 20 fős létszám-al dolgoznak.

Az edzőterem felszerelt-sége modern, 10–12 erő-gép szolgálja az erősödni vágyókat.

— Tulajdonképpen mi a célja ennek a klubnak?

— Az edzés megszeret-tetése, az emberi test al-katának formálása és erő-sítése — hangzik a szak-szerű válasz a vezető ed-zőtől.

— A klubbal kapcsolat-ban elhangzott olyan vé-lémény is, hogy káros az emberi szervezetre, mi az igaz ebből?

— Ez nem igaz, az el-lenkezője viszont igen, jó közérzetet, erőteljes izom-zaot érhet el az, aki rend-szeresen és kitartóan edz.

— Mennyi időre van szükség, hogy valaki Body-Building testalkatú legyen?

— A testépítés hosszú, kitartó munkát követel, eredményt csak az érhet el, aki az izomfejlesztés ábécéjénél kezdji és foko-zatosan emeli a terhelést, ehhez 4–5 év is szüksé-ges.

— Mennyi az edzési idő a klubtagok számára?

— A kezdők 2–3, a „menők” heti 6–7 edzést

végeznek, ez idő alatt az utóbbiak 36 izomszövetet mozgatnak meg.

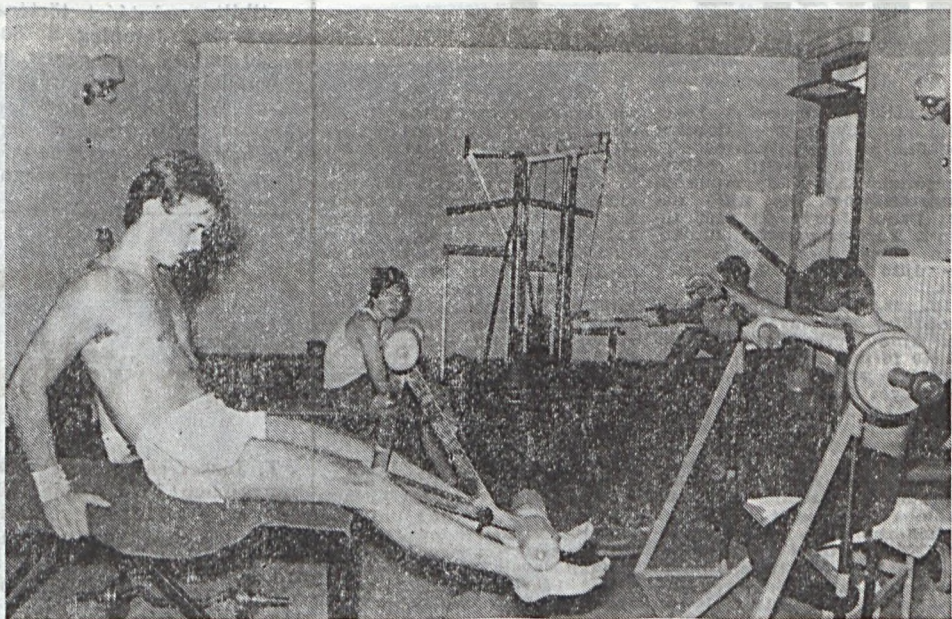
— Szednek-e erősítő ta-blettát a fiúk?

— Nem!

Ezt erősíti meg az egyik jól megtermett Body-Buil-ding-jelölt, aki elmondta, hogy ezelőtt egy évvel kezdte, akkor 60 kiló volt, most 80 kiló és ezt nagy akarattal, kitartással, a ká-rós szenvedélyektől mente-sen érte el.

Glasch Pétert már kér-dezni sem kell, elég csak egy pillantást vetni hatal-mas termetére, no, meg a kidolgozott izomzatára, s elárulja, hogy ő is a klub tagja.

— Már egy éve rendszeresen járok, heti 5–6 edzést végzek.

Csündör László felvétele

— Úgy tudom, ez már a felső szint és Building-tagnak számít?

— Nem, még kell 2–3

év, hogy az igazi testépítő-k táborához tartozzam.

— Hallottam, a klubtag-ságért fizetni kell?

— Igen, egy hónapra 300 forintot, de megéri!

S mennyire igaza van.

K. M.

Ércbányász

A MECSEKI ÉRCBANYÁSZATI VALLALAT DOLGOZOINAK LAPJA

XX. ÉVFOLYAM, 20. SZÁM

ÁRA: 1,80 FORINT

1983. OKTÓBER 15.

Derék emberek

Részletek Horváth Lajosnak, a Baranya megyei Tanács elnökének a 33. bányásznapi központi ünnepségen elhangzott beszédéből

Minden esztendő szeptemberének első vasárnapján, amikor kezd össze csitulni a nyár, bányászainkat köszönti az ország. Ez idén immáron 33. alkalommal ünnepeljük a bányásznapot. Ki tagadná, hogy mi, magyarok szeretünk ünnepelni? Mégis, ezt a napot még folytonos ünneplő kedvünk sem gyéríti el, mert nálunk politikai eseményre érett ez a nap, ezen hivatással emelkedett mesterség és az ezt űző ember köszöntése. Az ember nagy tehetségét, a munkát, és fellengzős jelzők nélkül, a társadalmi rangot szerzett bányászt köszöntjük ma. Nem kötelezettségből, hanem igaz szívből, szép hagyományból.

Miért éppen a munka vált ki belőlünk ilyen nagy tiszteletet és megbecsülést? Azért, mert embert koptató környezet az, ahol a munka folyik. A Mecsekben kiváltképpen rossz geológiai viszonyok mellett kell aknákat mélyíteni, feltárási és vágatbővítési munkákat végezni, ércet és szenet fejteni. Nemcsak fárasztó, mindig megújuló próbáteljet jelent ez a munka, hanem örökös ébrenlétet is, hiszen itt — minden lehetséges óvintézkedés ellenére — mindig is a közelben settenkedik a veszély és koromlik a halál.

Ez az esztendő megrendítő csapásokat mért a bányászokra. Egész társadalmunk osztozott mély fájdalommal és őszinte részvétellel a Márkus-hegyi, a pécsi sújtólégrobbanás, a kányási omlás és minden bányaszerencsétlenség áldozatainak családi gyászában. Munkájukat értünk is végezték, tragikus korai haláluk fájdalmas veszte-

ség számunkra is. E szerencsétlenségek figyelmeztetnek is. Itt — amint a tények is bizonyítják — nagy árat fizethet az ember a felkészületlenségért, a mulasztásokért, a szabálytalanságokért, vagy éppen a mesterség törvényeinek megsértéséért. Több mint indokolt, vagyis szükséges e vétségek ellen a szigorú alkalmazni.

Bányásznak lenni nehéz dolog és mégis, a tragédiák okozta sajnás — kevés kivételtől eltekintve — nem szárnyaszegettséget, kishitűséget, hanem biztonságot igénylő-teremtő intézkedéseket és összefogást váltott ki. Mert a bajban mutatkozik meg igazán ennek a munkának másuttal alig tapasztalható, embert és közösséget formáló ereje, tiszteletet ébresztő bajtársiasága. És ennek bizonyítására — sajnos — ez az esztendő sok lehetőséget adott.

Mondják, hogy ma már — éppen veszélyessége, va-

lamint a kevésnek ítélt fizetés, a szűkülő kedvezmények, és a sok pótműszak miatt — megkopott a munka vonzása. Meglehet, hogy amikor a megkívánt fejlődés miatt több bányászokzatra lenne szükség, akkor a visszahúzó erők erőteljesebben hatnak. Meglehet, hogy nincs még ilyen foglalkozás, melynek ennyi megváltozott, vagy éppen csökkentett munkaképességű dolgozó lenne a hozzájáró. Mégis, ennek a munkának éppen ezért maradt meg társadalmi ereje, vonzása és megtartó képessége, mert nem halványult ilyen szintű és léptékű megbecsülése, elismertsége és támogatása. Ennek a munkának nemcsak önmegőrzési és tekintélye növelő értékét, hanem itt az állam is igyekszik az általa nyújtott kedvezményekkel erősíteni a munkahelyek megtartóképességét. És ez az ország mai gazdasági helyzetében még akkor is nagy dolog, ha sokan indokoltan ennél többre vágyódnak. Mindezek ellenére a munkaerő mégis elfelé mozog a bányászattól és egyre inkább nehezíti a feladatok teljesítését. Aligha vitatható ez. Az azonban kevés, hogy erről mi csak rendre sorpánkodunk, s közben keveset teszünk a vonzás és megtartás érdekében. A bá-

(Folytatás a 2. oldalon)

Kitüntetések

A fegyveres erők napja alkalmából a Haza Szolgálatáért érdemrem arany fokozatát kapták: Drenkovich István, Illés János és Magvasi Lajos munkásörök. A kitüntetés ezüst fokozatában részesült Göncz János munkásör, valamint a munkásörség tevékenységének segítségével Hambalkó János. A Munkásörség országos parancsnokának dícséretét kapta Vass Ilona munkásör. A fegyveres erők napi vállalati ünnepségen Tűzbiztonsági Erem arany fokozatát kitüntetésben részesült Kolsovsky Rudolf.

A honvédelmi nevelő tevékenységért a Magyar Honvédelmi Szövetség főtükérre Elismerő oklevelet adományozott a Mecseki Ércbányász szerkesztőségének.

* Lapunk előző számában sajnálatos módon elírtuk három kitüntetett dolgozónk nevét, melyért elnézésüket kérjük. Helyesen: Tari Imre, Virsing János és Szloboda Pál.

Első a biztonság!

A képen Hódosi Ferenc vágja a főtészegecs beépítését végzi. Csöndör László felvétele

A vállalati szakszervezeti bizottság megtárgyalta

A IV. sz. bányaüzem munkavédelmi helyzete

Az utóbbi hónapokban sajnálatos módon bekövetkezett bányaszerencsétlenségek fokozottan ráirányították a figyelmet a bányászati munkavédelmi feladataira. Így aztán, amikor a vállalati szakszervezeti bizottság éves tervének megfelelően megvizsgálta a IV. sz. bányaüzem munkavédelmi helyzetét, az aktualitás roppant nagy fontosságot adott a kérdésnek.

A vszbeülés előtt 9 szakember vizsgálta meg az üzem baleseti helyzetét, a dolgozók élet- és munkakörülményeit, az üzemvezetés ilyenirányú tevékenységét, a dolgozók magatartását, a vonatkozó rendeletek és az ÁBSZ előírásainak betartását. A

vizsgálatról készített jelentés sorra veszi a legfontosabb munkavédelmi kérdéseket. Eszerint az üzem főszellőztetése és a munkahelyi szellőztetés magas közföldhőmérséklet miatt rendkívül nagyfokú gépészet és állandó odafigyelést igényel, de végül is sikerül a megengedettnél alacsonyabb szinten tartani a levegő hőmérsékletét. A porártalom megelőzésére megfelelő szervezési és technológiai intézkedések vannak, minden munkahelyen megvan a lehetőség a vizes pormegkötéshez. Sajnálatos, hogy elsősorban a régi dolgozóknál — 121 fő — különböző fokozatú szilikózisos megbetegedést tartanak nyilván. A munkahelyek portartalma ma mintegy 1/3 része a megengedettnek.

Nagy változások vannak a vibrációs ártalmak megelőzésében. Az új fúrókocsik és a fúrókalapácsok vibrációt csökkentő fogantyúja, a speciális védőkesztyű nagymértékben csökkentik az ártalmas hatásokat. Nagy kár, hogy a mintegy 50 darab PKE-60/78 típusú oszlopos fúróberendezés közül — részben alkatrészhiány, részben a nehéz kezelési miatti idegenkedés miatt — csak kevés van használatban.

Nagy vitát váltott ki a halláskárosodás megelőzésére beszerzett fültekercs alkalmazása. A vajúró dolgozók gyakran nem használják, mondván, hogy szorít és fejfájást okoz. Pedig csak ismerni kellene és megfelelő módon beállítani. Vizsgálat tárgya volt a tűz- és sugárvédelem, a

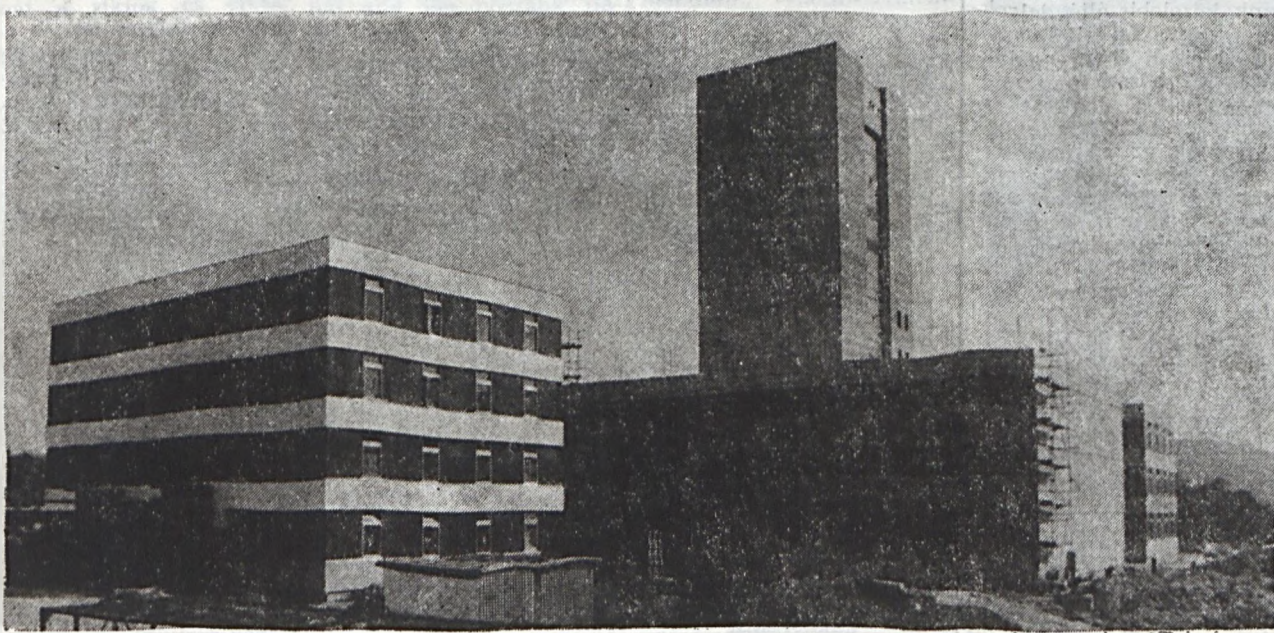
bányamentés helyzete, az üzemzavar elhárító terv. A bányaüzem képviselői kérdéseket. Eszerint az üzem főszellőztetése és a munkahelyi szellőztetés magas közföldhőmérséklet miatt rendkívül nagyfokú gépészet és állandó odafigyelést igényel, de végül is sikerül a megengedettnél alacsonyabb szinten tartani a levegő hőmérsékletét. A porártalom megelőzésére megfelelő szervezési és technológiai intézkedések vannak, minden munkahelyen megvan a lehetőség a vizes pormegkötéshez. Sajnálatos, hogy elsősorban a régi dolgozóknál — 121 fő — különböző fokozatú szilikózisos megbetegedést tartanak nyilván. A munkahelyek portartalma ma mintegy 1/3 része a megengedettnek.

Rendkívül fontos kérdés a megváltozott munkaképességű dolgozók rehabilitációja. Itt sok nehézség vetődik fel, különösen a megfelelő munkahelyek biztosításával kapcsolatban. A külszíni üzemek hozzáállásán is sok múlik.

A széles körű vitában legelősebben a szakvezető vajúrók beállításának problémája vetődött fel. A rendeletek szerint erre csak 2 éves vajúrói gyakorlat után kerülhet sor. Az üzemvezetősége azt szeretné, ha külön kiválasztott személyeknél már egyéves gyakorlat után is sor kerülhetne erre.

A vszbe javasolta a kérdés felsőbb szinten való eldöntését.

Összefoglalóan a vszbe megállapította, hogy az üzem gazdasági és műszaki vezetői messzemenően figyelembe veszik a biztonságos munkavégzésre vonatkozó előírásokat, s ha a végrehajtásban, különösen alsóbb szinten még vannak hiányok, e tevékenység mind teljesebb lemmé válik. Koch László

Festői környezetben épül az V. sz. bányaüzem

(Cikkünk az 5. oldalon)

Derék emberek

(Folytatás az 1. oldalról)

nyászok közt még a kemény időkben sem maradhatnak meg sokáig a kishitűek, a siránkozók. Nem kell a valóságot szépíteni, az igazságot sarkítani, de az ígéretes jövőt sem szabad halványítani. Ne engedjük hát megingatni a bányászat végre talpraállt reményét!

Amint tallóztam a statisztika számai között, rátaláltam a szociálpolitikai ellátás néhány figyelemre méltó adatára. A társadalombiztosítás megyei szervei tavaly minden korábbinál magasabb összeget fizettek ki a bányásznyugdíjasknak és minden egyes bányászra számítva — elgondolkoztatónan magas — évi 22–23 táppénzes nap jut. A nyugdíjak középértéke eléri a dolgozók átlagbéreinek, illetve átlagkeresetének 67–70 százalékát. Jó lenne, ha ezen magas számok mögött kevesebb lenne az egyenlőtlenység, ha kisebbednének az értékek közti szökellések, amint az is javunkra válna, ha kevésbé jelentene terhelő súlyt az egészségkárosodás, ha több erő jutna az ártalmak és baleseti veszélyek megelőzésére. Egyre jobban kirajzolódó tény az is, hogy a bányászok szociális ellátását — még ha mindig megútló gondokkal küszködünk is —, soha sem szolgáltatta annyi lakás, mint manapság. Mert egyáltalán nem jelent szónoki rálicsítést, ha kijelentem: ma a megye két nagy bányavállalata évente több lakással gazdálodik, mint a megyeszékhely tanácsa.

Miért kell ezekről még ünnepnapokon is emlékezni? Azért, mert nehéz korszakokban nem mindig volt ez ilyen, mert a társadalom, amelyben ma alkotunk még a keményebb időkben is megkülönböztetett figyelmet fordított azok-

ra, akik a dolgok nehezét vállalják.

A sajátos területi adottságok, a feltételek, a természeti és szellemi háttér meghatározó eleme Baranya fejlődésének is. A megye fejlődéstörténete azt példázza, hogy akkor lendült meg e térség gyarapodása, amikor nekiindult itt a bányászat fejlődése és akkor hagyott alább ez a röss, amikor halványult a bányászat szerepe. A mi megyénk karakterét — hagyományos iparunk erejét sohasem feledve — éppen az adja, hogy itt lehel az ország energiahordozó ásványainak számottevő része és az itteni érc- és szénvagyon a maga nemében egyedüli az országban. Ezért volt a bányászat a megye múltbéli fejlődésének is rugója és lesz ez jövőbeni haladásának is lendítője.

Vannak hasonlatos teendők valamennyi bányavállalatnál. Ilyen próba elé állító feladatot jelent az egyre nehezedő, lassan kritikussá váló létszámhiány. Kevés a bányászok és nagy teher hárul az elkötelezett, a többet vállaló és egyre korosodó bányászokra. Meg kell ezért becsülni azokat, akik erejük szerint, vagy még annál is többet tesznek ebben a helyzetben is. Olyan légkört kell teremteni, ahol alkotói örömet is és nemcsak fáradságot okoz a többletmunka. Bizton maradtak még tennivalóink abban is, hogy a bányaművelés gépesítésének nagy dolgaj mellett jusson figyelem a munkát könnyítő apróbb intézkedésekre, a munka jobb szervezésére is. És mindenki tudja, hogy a kiszolgáló munkahelyek javuló szervezettsége is csökkenthetné az indokolatlan munkaidő-vesztéséget.

A bányászás Baranyában az idők során mindig a munkásmozgalom kemény magva volt. Ma is a mozgalom első soraiban menetel a bányászás derékhada. Ez fontos támasztékot jelent, erősíti nyílt politikánk biztonságát, helyzetünk kiegyensúlyozottságát. Mert társadalmi-gazdasági fejlődésünk még a nehezebb körülmények közt is a kijelölt úton halad, nem rendült meg szocialista rendszerünk életereje és nem inogtak meg ennek vívmányai. Nálunk szilárd a törvényes rend, tekintélyünk van a világban és megbecsülnek barátaink is. A nemzetközi helyzet feszültségének növekedése, a fegyverkezés, a háborús veszély fokozódása és a világgazdaság romló állapota miatt a szocializmus építése ma magasabb szinten, de bonyolultabb feltételek közt folyik. A követelmények nem kisebbeknek, hanem növekednek. Az emberek sűrűsödő aggodalommal, de az ország és a szocializmus sorsáért érzett felelősséggel követik az eseményeket. Szembetűnően nőtt az emberek politikai és közéleti érzékenysége. Ez kiváltképpen igaz a bányászokra, kiktől kendőzés nélküli véleményeket kapunk. Ezekből kitetszik a fiatal nemzedék feltétele, a harácsolás, a közömbösség, a bürokrácia és a túlszabályo-

zottság elítélése. De kitűnik belőle a legfontosabb a politikába vetett hit, az érte való tenniakarás is. Van azonban egy másik tapasztalás is, amit még egy ünnepi számvetéskor is szóvá kell tenni. Politikánk igazmondását a bányászok aligha vonják kétségbe, de a nehézségek halmozódása itt is sokszor feledteti az el nem vitatható eredményeket és a helyi gondok növekedése mintha néha eltűnt volna véleményeket is felszínre hozna. Adassék tisztelet a kivételnek!

Céljaink eléréséhez elengedhetetlenül szükség van a szilárd meggyőződésű, a tetteket vállaló emberre. Hisszük és tudjuk, hogy a bányászok zöme ilyen ember, hiszen közülük legalább minden második szocialista brigádtag. Ők jelentik vállalatunkkal a termelés biztonságát, ők a nagyobb közösségért végzett önzetlen társadalmi munka élenjáró mozgatói és ők azok, akik nem hagyják magukra megváltozott munkaképességű társaikat. A bányászati és aknamélyítő szocialista brigádok közt sok a kitüntetett, van köztük Állami-díjas is.

A szocialista brigádok közösségi embert formáló ereje óriási. És ki követhetné mindazt a változást, amely a szocialista brigádmozgalom hatására az emberben, a bányászatban bekövetkezett? Ez a változás fejeződik ki a közügyek intézésében, a mozgalmi munkában is. Ma a politika intézményrendszer minden választott testületében ott ülnek a bányászok, részt vesznek a legfontosabb kérdések eldöntésében és hallatják szavukat a döntések előkészítésében. Igaz, ebben és a szocialista demokrácia fejlesztésében is maradtak még jócskán teendőink, de ki cáfolhatná ebbéli előrehaladásunkat, szándékainkat és törekvéseinket?

Lassan belénk ivódik, hogy mi még ünnepeinken is napi dolgainkról, gondjainkról, tennivalóinkról beszélünk. Azért számvetés is az ilyen találkozás, mert egyetlen ünnepség sem attól válik bensőségessé, hogy csak szavakban és külsőségekben viseli magát az ünnep jegyeit. Inkább azzal lesz ez, ha mindemellett szó esik magukról, a hozánk közelebb álló dolgokról, politikánkról, saját erőneveinkről és gyengéinkről is. A bányásznapi mindenestre jó alkalmat teremtem erre is. Mégis, ennek a napnak az ad igaz értelmet, hogy tiszta szívből köszönhetjük azt az embert kinek frott jelző nélkül is rangot adott a sors, hiszen bányász lehetett. Becsület érdemelnek ők a köznapokon és főhajtást ma, ünnepeinken.

Az emberek legbensőbb ünnepeiket családjuk körében ülik. A baranyai nagycsalád kivételes örömmel köszönti ez alkalomból azon fiait, kik nemcsak tiszteletet érdemlő foglalkozást üznek, de baranyai légkört is formálnak és viszik előre az ország és a szocializmusban építkező megye ügyét.

Köszöntve őket, kívánunk nekik ez alkalommal is „jó szerencsét!”

Kitüntetések a FEK napja alkalmából

A fegyveres testületek képviselőinek részvételével szeptember 27-én vállalatunk Központjában bensőséges ünnepség zajlott le a FEK napja alkalmából, melyen negyven fő részesült kitüntetésben, illetve elismerésben. Felvételünkön Bimbó József, vállalatunk szociális igazgatója köszönti az ünnepség résztvevőit. Csöndör László felvétele

Szakszervezeti főbizalmiak továbbképzése

Az elmúlt hónapban két-napos továbbképzést szervezett a vállalati szakszervezeti bizottság az üzemi titkárok, főbizalmiak, vszbtagok számára. A továbbképzésnek az adott aktualitást, hogy a megváltozott körülmények és a megnövekedett feladatok a szakszervezeti tisztségviselőkre az eddigiektől eltérő munkát és fokozottabb odafigyelést igényelnek. Az előadók: Orosz József, a Bányai Dolgozók Szakszervezetének osztályvezetője; Tóka Jenő vezérigazgató és Mészáros István, a vszbt titkára voltak. Az előadásokból a hallgatóság részletesen tájékozódhatott az országos és vállalati gondokról, feladatokról. A jelenlegi és a jövőbeni várható gazdasági helyzet nehézségei a termelés mennyiségi és minőségi

mutatóinak emelkedését teszik szükségessé. Itt azonban számos probléma vetődik fel, mint például elsősorban vajúvégi létszámhelyzet, a bér- és árviszonyok, mint politikai tényező, a bányászok lakáshelyzete stb. Rendkívül lényeges kérdés vállalatunknál a műszaki fejlesztés, amelynek azonban — sajnos — jelentős valutáris nehézségei vannak, valamint az V. sz. bányauzem mielőbbi belépése a termelésbe. A szakszervezeti tisztségviselő feladata a fenti kérdéscsoportokban az információk kölcsönös áramoltatásán kívül a termelés és a szociálpolitikai viszonyok jóirányú változásainak elősegítése, a dolgozók érdekeinek képviselése. Hasznos, ha a szakszervezeti tisztségviselő a velük azonos szinten álló

gazdasági vezetőkkel jó kapcsolatot alakítanak ki és minden fontos kérdésben egyeztetik álláspontjukat. Ez az üzemi demokrácia igazi megvalósításában csúcspontja.

Az előadásokat szerteágazó viták követték, melyekben a bér, a lakás, a termelés, a nyugdíj korhatar, balesetek stb. kérdései vetődtek fel. Ezekre válaszokat a legközelebbi információk jelentésekben fogunk kapni. Egyesek volt az álláspont, hogy a nemrég kialakított főbizalmi bizalmi rendszer létrehozása helyes volt, s mindez elősegítette már eddig is, s várhatóan a jövőben is a vállalat termelési és szociálpolitikai feladatainak megoldását, egyben a dolgozók érdekeinek képviselését.

Koch László

Felvételünkön a továbbképzés résztvevői Orosz Józsefnek, a BDSZ szervezési és káderosztály vezetőjének előadását hallgatják. Csöndör László felvétele

Ércbányász

A Mecseki Ércbányászati Vállalat dolgozóinak lapja

Felelős szerkesztő:

Kisdaróczy János

Szerkesztő:

Ragoncsa János

Szerkesztőség:

7633 Pécs,

Hajnóczy u. 35.

Telefon: 15-851

Vállalati tel.: 7-147, 7-108

Kiadja:

a Baranya megyei

Lapkiadó Vállalat

Felelős kiadó:

Braun Károly

Kiadóhivatal:

7601 Pécs, Hunyadi út 11.

Telefon: 15-000

MEV Nyomda

7633 Pécs,

39-es dandár út 19.

Felelős vezető:

Sperczel János

Megjelenik kéthetenként

Előfizetési díj egy évré:

43,20 Ft

Előfizethető

a szakszervezeti bizalmiaknál

Ny-623-4

A bányásznap munkaverseny-szakasz győztesei

Felvételünkön Takács Gyula és Szakács Sándor a Ságvári Endre szocialista brigád tagjai műhelymunkát végeznek.

A szó és a tett erejével

A bányáipar 45 szocialista brigádjának kezdeményezése

Mi, a bányáipar 45 szocialista brigádvezetője, akik részt vettünk a szocialista brigádvezetők VI. országos tanácskozásán elhatároztuk, hogy munkaversenyt indítunk és kezdeményezünk hazánk felszabadulásának 40. évfordulója tiszteletére, a VI. ötéves terv sikeres befejezéséért.

Célul tűztük magunk elé a jobbra, a hatékonyabb munkára való törekvést, a brigádmozgalom megújulásának útjében, erkölcsi vonzó erejének ápolását, erősítését. Előreléptünk a 25 éves múltira visszatekintő szocialista brigádmozgalom harmadszavasának következetes érvényesítését, gazdagítását, melyeket a jövőben is a társadalmi élet alapvető erkölcsi normájának tekintünk. Vállaljuk:

– a brigádjainkra eső tervés exportfeladatok maradék-talan teljesítését, szükség szerint túlteljesítését, a minőség javítását;

– a bányászatban dolgozó szocialista brigádokkal munkakollektívákban összefogva energiahordozókban, érc- és ásványtermékekben a népgazdasági szükségletek kielégítését;

– az anyaggal, energiával való takarékoskodást, az importból származó anyagok, alkatrészek lehetőség szerinti hazai kiváltását, az újra, a korszerű megoldásokra való törekvés jegyében az újítási tevékenységünk fellendítését;

– munkánk jobb megszervezésével a termelő berendezések hatékonyabb kihasználását, a túlórák, a szabadsnapok igénybevételének csökkentését;

– a fegyelmezett, balesetmentes munkavégzést, a technológiai fegyelem szigorú be-

tartását, a saját és embertársaink egészségének, életének megővését;

– politikai és szakmai műveltségi szintünk emelését, az új technikához való értésünk gyarapítását, magánéletünk, társadalmi közéletünk gazdagítását.

A versenyt 1985. végéig kívánjuk folytatni, melynek három szakaszát tervezzük: 1983. IV. negyedév, majd 1984. és 1985. teljes éve.

Célunk: az egyes szakaszok idejére eső feladatok maradéktalan teljesítése. Brigádjaink havonta végeznek önértékelést. A szakaszonkénti értékelés üzemi, vállalati, iparági szinten történjen. Országos szintű értékelésre a VI. ötéves terv befejezésekor kerüljön sor.

A bányáipar 45 szocialista brigádvezetője

Aknaalakatosok

Fél egy múlt néhány perccel. A III. sz. bányáipar gépezetének külszíni műhelyeiben pezseg az élet. Szorgos munka folyik a satupadoknál, a fúrógépek s a köszörűk sem pihennek. Amott a sarokban az ívhegesztő éles fénye fröccsen szét a falakon.

Jönnek-mennek az emberek. Ki cipő nagyságú fogaskerékkel, ki hosszú gömbvassal a vállán siet a dolga után.

Itt találom Lakosa Gyulát, a Ságvári aknaalakatos szocialista brigád vezetőjét, aki épp most szállt ki a bányából. A zajos műhelyből a csendes étkezdébe invitál, ahova Koller László is követ bennünket.

— Itt nyugodtan beszélgethetünk — magyarázza a brigádvezető.

— Mikor is alakult a brigád?

— Tízennégy éve. Akkor még szivattyúkezelők is dolgoztak nálunk. Jelenleg huszonnégyen vagyunk és valamennyiünk lakatos.

— Ugy tudom, nagyon sokrétű a munkájuk.

— Ez így igaz — bólint rá Koller László. — Hozzá tartoznak a szállítóaknak, a ferde pályák — tehát a siklók és ereszek — mi tartjuk karban, illetve újítjuk fel a feltöréshajtó padozatokat, sőt, a torkrét gépeket is mi javítjuk.

— De a mi feladatunk a bánya víztelenítése is — veszi át a szót a brigádvezető. — A brigádon belül épp ezért szakosodtunk. Van KPV-, sikló- és aknaalakatos csoportunk. Mindemelett persze állandó ügyeletet is tartunk az aknáknál. A nullszinten van egy jól felszerelt műhelyünk, így gyakorlatilag minden javítást el tudunk végezni a bányában.

— Önök lettek a munkaverseny bányásznap szakaszának győztesei üzemi szinten.

— Igen, a kiszolgálók között. Azt hiszem, az értékelésnél sokat nyomott a latba az a beruházási munka amit a 14. szinten végeztünk. Az aknarakodó

beszereléséről van szó. De úgy érzem, az újítások terén is jól állunk. Igen sok módosítást hajtottunk végre például a feltöréshajtó padozatokon, meg aztán elég sok társadalmi munkát is végeztünk. Többször kaptunk már aranyplakettet az „Egy napot Pécsért” mozgalomban.

— Egyébként rövidesen újabb beruházási munka vár ránk — veszi át a szót Koller László. — Már hajtják azt a nagyszelvényű feltörést a nullszint és a 2/a között, ahova egy nyolcszemélyes liftet fogunk majd beszerelni.

— Azt hallottam, hogy aknaalakatosnak lenni nem egy leánydólm. Így van ez?

— Nézze, az az igazság, hogy a mi munkánkat nemigen lehet gépésíteni — magyarázza Lakosa Gyula.

— A kötélcserétől kezdve szinte mindent kézzel csinálunk. Például szombatonként, amikor legtöbbször még sűrített levegő sincs, még egy egyszerű csavarhúzó gépet sem tudunk használni. Így aztán nem csoda, hogy nem tudnak hozzánk a fiatalok.

— A legtöbb bizony már igencsak benne vagyunk a korban — fűzi hozzá Koller László. — És hát alig jön hozzánk fiatal. Szép és felelősségteljes hivatás a miénk, de amellyel, hogy nagy szaktudást igényel, bizony a trógermunkából is jut elég, ahogy e munkát az öregek hívják.

Nógrádi Gábor

Öntvénytisztítók

Az öntöde szokásos mindennapjait éli. Az öntőcsarnokban percekkel ez előtt csapoltak. Most a fehéren izzó acélt öntik formába az ügyes mesterek.

Az öntvénytisztítók műhelyében — mint mindig — most is ötvények mindennél. Szürkén, feketén megmunkálatlanul, majd méterekkel odébb fényesen, kidolgozva alkotnak különböző nagyságú kupacokat.

— Három évvel ezelőtti beszélgetésünk óta mi változott? — kérdezem Péncsár Gyulát, a Petőfi Sándor szocialista brigád vezetőjét.

— Munkánk terén semmi sem. Az ötvények útja most is hozzánk vezet, ahol az előtisztítást és vágást végezzük el. Az apróbb ötvények ugyanúgy a sörösítés tisztítóba kerülnek, míg a nagyok a körítisztítóra. A még nagyobbak, melyek nagyságuk miatt nem férnek fel, kézi megmunkálásra szorulnak.

— Ami változott? Emlékszik, annak idején azt mondtam, hogy hat év alatt a műhely dolgozóinak 70 százaléka nyugdíjba megy. Nos, az akkori 32 fős brigádból most 28-an vagyunk. Három év alatt kilencen mentek nyugdíjba, illetve örökre el sorainkból. Az utánpótlás azóta akadozik. Jöttek ugyan öten, de még leg-

alább ugyanennyi ember úgy tűnik maradnak. Az is igaz, hogy nem az itteni erdő levegő hozta őket ide, hanem a rokonok és a barátok. Pontosan ezért, no, meg azért, hogy maradjanak, igyekszem egy csoportba tenni őket. Egy hónap alatt aztán az is kiderül, hogy melyik az a munkaterület, ahol a legjobban megállják a helyüket. Szóval nincs annak akadálya, hogy ha egy kezdő utálja a lengőkösörűt, ne kerülhessen más helyre.

— Azt mondják az öntvénytisztítókra, hogy nehéz emberek, s ön ugyancsak régóta el van velük.

— Mondják, de azt is kellene, hogy milyen nehéz munkát végezzünk. Különben már az én szekérrudam is kifelé áll, két év múlva nyugdíjba megyek. Akkor majd 41 évem lesz, amit munkában töltöttem. Ebből 19 évet itt, az öntödében, ahol alapítóként kezdtem. Ilyenek már csak heten vagyunk. A hátralevő időre semmi más tervem nincs, csak annyi, hogy továbbra is becsülettel végezzem a munkámat, s ugyanígy a brigád is.

Veress Tamás

Tóth János

Péncsár Gyula szocialista brigádvezető irányításával (jobboldalt) serényen dolgoznak az öntvénytisztítók. Koller Gábor felvétele

VÁLLALATI ÉS ÜZEMI TERVMUTATÓK (KIEMELT) TELJESÍTÉSE

I. 1-TŐL IX. 30-IG

Vállalat:	II.	III. százalékban	IV.
fémtermelés kg		98,8 ^{0/0}	
vágathajtás m		97,7 ^{0/0}	
létszám fő		100,2 ^{0/0}	
Geológiai fúrás m		97,8 ^{0/0}	
Éredúsító üzem:			101,9 ^{0/0}
vegyi feldolgozás t			
Bányaüzemek:			
nyersérctermelés fkg	95,2	105,5	96,0
vágathajtás m	93,3	93,0	98,3

Nyelvi játékok 1983-84.

Az előző forduló helyes megjelölése: 1. Márkus, Origo, Zár, 16G, Obor, év, homolusion, Ló, pAl, Gé (MOZGO VILAG). Itt két tipushiba fordult elő: a homolusion helyett egészen másokat írtak, illetve a „lő” helyett néhány megjelölésben őt szerepel (pedig, aki elsüti a legyvert, az nem biztos, hogy ő is – lásd: célbalövés). 2. Gyerekecske, hasas, fürge, árvakond, lapuli, ecethal, szamarna, zsugorilla, badarázs, uszlatkötő, pápávián, maskarabusz, kozmoszkitó, kamasztodon, maflamingó, koroszlán, vakardhal, igazella, négerle (negerlice), ismertető. Előfordult hibák: felszítakötő (felszít: ellenséges érzelmet újra felgerjeszt), csoroszlán (a csorzlyá csak vén csoroszlyá ösztételben szerepel, és különben is: hova tilt az y?). Széngalamb, bugalanib, nagytekintető???

A pontverseny állása. Brigrádok: 40 pont Cséti Ottó fejlesztési (IV. bú.); 39: Május 1. (Ks. kut. és aut.) és Szabó József (Kut.-mély.); 38: Eötvös Loránd ifjúsági (III. bú.), Gamma (EDU) és Gábor Dénes (Kutató-fejl.).

Egyeniek: 40 pont Füzsi József (Szentlőrinc); 39: Steiner Gyuláné és Tirkala Ferencné (mindketten Kutató-fejl.); 38: Prányó József (Sárospatak, u. 60.), Soós Erzsébet (EDU) és Stefan Ervinné (Kutató-fejl.); 36: Fiedrich Vilmos (Krisztina tér 13.).

Ezek után jönnek az újabb feladatok!

1. Van még 25 „eladó” egybenőtt állat 1-1 pontért. Ezek már kissé bonyolultabbak a multikoriaknál (néhány egészen trükkös is van köztük). Öreg krokodilus, züllött medve, vidám mókusa, szedett-denevér, sok borz együtt, rajtakapott pillangó, csuka úr, lesben álló bak, becsapott lóba, csinos cserebogár, hanyatló értelmű tulok, rozsmár féhérműje, ordító bölény, bánatos seregély, öreg boa, nem időszerű skorpió, teherhordó pelikán, éneklő pelikán, rágalmozó rab, vadászodó holló, kacagó hiúz, makacs tücsök, filozófiailag képzett antilop, verekedő rigó, nomádérzéslő angola.

2. Betöltendő. Többrekes feladat. Először meg kell találni a meghatározásnak megfelelő szavakat, majd ezeket egy-egy további betűt kell illeszteni úgy, hogy újabb értelmes szavak alakuljanak ki, s a betöltött betűk összeolvassva egy nyolcadik értelmes szót adjanak. S ezzel még nincs vége, mert ebbe a szóba is be kell tölteni egy újabb betűt, hogy kialakuljon a végösszegezés: egy butordarab neve. Minden helyes megfejtés, illetve betöltés 1-1 pont, azaz ezzel a feladattal 7-7-1 összesen 15 pont szerezhető.

Háromszögletű keretre feszített hurokból álló pengető-hangszer, pottyan, hatvan másodperc, barkochba kategória, költemény, kecses női kéz, mely hangfekvésű hasszóló fuvós hangszer.

Beküldési határidő: október 25. Cím: Ságvári Endre Művelődési Ház, 7633 Pécs, Hajnóczy u. 41.

Till Tamás

NYELVI JÁTEKOK II.

Művelődjünk Mozortakozjunk

A Ságvári Endre Művelődési Ház programjából

15-én 16 és 18 óra: Mozi
- Es megint dühbe jövünk (olasz).

16-án 16 és 18 óra: Mozi
- Tankcsata (szovjet).

17-én 19 óra: Színház - Charley néneje.

19-én 19 óra: Színház - Charley néneje.

20-án 19 óra: Színház - Charley néneje.

21-én 19 óra: Színház - Charley néneje.

22-én 16 és 18 óra: Mozi
- A macska rejtélyes halála (olasz).

23-án 16 és 18 óra: Mozi
- Hattyúdall (magyar)

25-én 19.30 óra: Színház
- Kuleskeresők (a Nyitott Színpad előadása).

26-án 19 óra: Színház - Charley néneje.

27-én 19 óra: Színház - Charley néneje.

28-án 19 óra: Színház - Charley néneje.

29-én 16 és 18 óra: Mozi
- Bűnös öttem (dengyel).

30-án 16 és 18 óra: Mozi
- Filtzeraldó I.-II. (angol).

A választójogi törvényjavaslat vitája vállalatunknál

Üzemek dolgozói tanács-tagok és országgyűlési képviselő jelenlétében vitatták meg vállalatunknál az új törvényjavaslatot szeptember 26-án a Központ tanácstermében.

László Józsefné dr., a Baranya megyei Tanács szervezési és jogi osztály-vezető-helyettese vitaindító előadást tartott a résztvevőknek. Az állampolgári jogok bővülése, az államelmélet és a szocialista demokrácia politikai igénye egyaránt szükségessé tett bizonyos módosításokat.

A vitavezető ismertette többek között az egyszerűsített választási eljárást, a kettős jelölést, az országgyűlési választó kerületek számarányainak változásait, a képviselőválasztást, a lajstromos választást a községi tanácsokra, társ-községekre vonatkozó alternatív javaslatokat, és utalt a választójogi törvényjavaslattal összefüggő más törvények módosítására is.

Üzemi dolgozóink több észrevételt tettek a törvényjavaslattal kapcsolatban.

Dr. Patla Károly osztályvezető az országos listán történő választást formálisnak tartotta. — A

képviselői mandátum velezjárója — mondta — hogy egyértelmű legyen ki kát választott, a megválasztott választóinak számoljon be tevékenységéről és legyen lehetőség visszahívására is. Alternatív javaslata a tervezetben leírt mellett, hogy az Elnöki Tanács határozza meg az országos listára közretett módszerrel mely szervek hány képviselőt választhatnak. Cél szerűnek tartotta hogy a helyi tanácsokban közvetlenül is helyet kapjanak a területükön működő jelentősebb vállalatok képviselői. Így az ország, illetve a terület gazdaságpolitikai kérdésében meghatározó jelentőséggel bíró szervek tevékenységük érdemében képviseltek magukat az országgyűlésben, illetve a tanács testületekben.

Bus Imre III. üzemi és Adrián Dezső IV. üzemi vájárakhoz csatlakozva több helytelenítették, hogy az előzetes letartóztatásban lévő és a rendőri felügyelet alatt állók szavazhatnak, a mozgó-urna megszűnése miatt a magatehetetlen vagy éppen beteg dolgozók nem élhetnek e lehetőséggel.

Lantos Pál, a Szolgáltatató üzem lakatososa a jelölgyűlésekről, a választók esetenként megnyilvánuló érdektelenségéről szolt. Okát a jelenlegi tanács apparátusban dolgozó tisztviselők munkájában, a bürokratikus ügyintézésben, a dolgozókkal szemben tanúsított magatartásban kereste. Hasonló problémákat vetett fel Király György III. üzemi műszerész és Gadancz György, a Szolgáltatató üzem lakatososa is.

Többben javasolták, hogy a városi körzeteknél ne az intézmények, vállalatok képviselői legyenek a jelöltek, hanem az ottlakók, a körzetet legjobban ismerők legyenek a jelöltek. Élénk vitát váltott ki a tanács tagok, képviselők viszáhvására vonatkozó módosítás is.

Cserna Sándor országgyűlési képviselő hozzájárulásában a többes jelölést helyeselte, mely nagyobb érdeklődést vált ki a lakosság és a hírközlőszervek részéről is. Az országos listánál is kettős jelölést javasolt.

Az elhangzott javaslatok a Baranya megyei Tanács és a Bányai Dolgozók Szakszervezetéhez kerültek.

Dr. Roisz Andrásné

Egy hét alatt három Skandináv országban (2.)

Kora délután indultunk komphajóval Svédországba. Elég viharos volt a tenger. A viharos szél elől mindenki a hajó belsejébe menekült, ahonnan gyönyörű körpanorámás kilátás nyílt a tengerre, és hamar feltűntek a svéd partok. Elég sokat foglalkoztak velünk a svéd vámőrök, aznap a reggeli órákban találtak 800 kilogramm kábítószer a kikötőben és most „mindenki gyanús, aki él”. Sorba nyitották ki a hangszertokat és a ládákat, „ájmszori” mondogatták kézmosó mozdulatokkal. No, mindegy, ezen is túléltünk, nem tudtuk, hogy hátra van még a feketeleves. Derék házigazdáinkkal hiába leveleztek le mindent előre, a visszaigazolásban írtakról szó sem volt. Igen, nagyon sajnáljuk — mondogatták tévedés, fordítási hiba —, de ha miszter Bimbónak írt a csekkönyve, lehet szó az írtakról... — ja nincs itt a csekkönyv „ájmszori”. Végül is egy iskola tornatermében vetettük meg a nyoszolyáinkat, egyeseknek még birkózószőnyeg is jutott.

Becsületére legyen mondvára a gardának, zokszó nélkül túrta a megpróbáltatásokat és helyébe olyan esti hangverseny sikeredett a szabadtéri színpadon, hogy csak ámultunk mindenki, még a karnagyunk is. Másnap Borosba mentünk, ahol a város főutcáján egy rövid menetünket csináltunk, tapsoló sorfalak közt meneteltünk. A város főpolgármesterének voltunk vendégei ebédre. A kedvünkben akartak járni, így többek közt „magyaros pörkölt” is volt, vajjal és valami édes szószban. Ebéd után a városi állatkert szabadtéri ártunk egy könnyű délutáni tértzenét, vacsora után pihenés a bordásfalon... Szombat, vasárnap már Götöborgban voltunk, ahol megcsodáltuk a széles sugárutakat, a ragyogó tisztaságot, a hatalmas méretű városi vidám parkot — melynek szabadtéri színpadár mi is szerepeltünk — a svéd nők számunkra kacér öltözködését és viselkedését. Majd elfelejtetttem, Götöborgban is birkózószőnyegen aludt a többség, hiszen miszter Bimbó megint csak nem hozta el a csekkfüzetét. Tulajdonképpen egy sportkombinátnban voltunk, csak

az a sok vaj ne lett volna. Minden ételt vajjal főznek és forrón tálalják. Götöborgból autóbusszokkal mentünk át Norvégiába. Gyönyörű volt az út, tengerparton, fjordok mellett. Utunk végéjé felé közeledtünk, megérkeztünk Skienbe, a világfesztivál és konferencia színhelyére. Hol is aludhattunk volna? Csakis az iskolában. Szegegy Selmezy Miklós, a magyar—angol tolmácsunk loholt mindenhová, és estére lett tiszta lepedő, fejparna és takaró.

Ilyen körülmények között került sor a keddi esti gálakonzertre. Csak annyit mondhatok el, hogy a mi koncertünkön volt először teli ház, a ráadások sokaságát kellett adni. A gálaest után, kora hajnalban indultunk Oslóba, majd onnan újból Koppenhágába érve egész délelőtt a repülőtér tranzitvárójában ücsörögtünk fáradtan, álmosan, míg nem vissza indultunk Budapestre.

Két év múlva Tokióban lesz a következő világfesztivál, ki tudja, a japánoknál talán nem is olyan kemények a birkózószőnyegek... Csényei József

A SZERKESZTŐSÉG HONYÁJÁBÓL

TISZTELT SZERKESZTŐSÉG!

A közelmúltban külföldi vendégeim voltak, többfelé kirándultunk, nagyon jól érezték magukat. Az egyik vendégünk sajnálatos módon elvesztette összes igazolványát, pénzt. Kétségbeesése nem tartott sokáig, mert hamarosan jelentkezett a rendőrségen Köves István IV. sz. bányaiüzemi, 4 gyermekes dolgozó, aki hiánytalanul átadott mindent. A becsületes megtalálónak ezúton is szeretnék a magam és vendégeim nevében köszönetet mondani.

Üdvözlettel
Várhelyi Ildikó

Nyílt levél egy „mellőzött” kiállítóhoz

Sajnálatlaltapasztaltuk, hogy a Hobbipályázat és kiállítás — ami nyilvánvaló módon nagy örömet okozott azoknak, akik a kiállított tárgyakat készítették és azoknak is, akik gyönyörködhetnek benne — a pályázók egy részét haragra és sértettségére ingerelte. Ennek az az oka, hogy az általunk felkért szakzsűri egyes pályamunkákat nem ajánlott kiállítani.

Kérem, engedje meg, hogy a szokásosnál kicsit bővebben indokoljam meg a zsűri megalapozott és jóhiszemű döntését, amellyel intézményünk, a Ságvári Endre Művelődési Ház teljes mértékben egyetért. (A kiállításokra vonatkozó rendeletek ezt egyébként is kötelezővé teszik.)

A művelődési ház nyilvános intézmény. Ebből adódóan minden tevékenysége — a kiállításai is — a nyilvánosság mércéjéhez kell, hogy alkalmazkodjanak. Azaz, csak olyan tárgyakat és alkotásokat SZABAD nyilvánosság elé tárni, amelyek szigorú szakmai követelményeknek felelnek meg. Ha valaki bemeve egy versenyre, akkor vállalnia kell a versengés szabályait is. Itt az a szabály,

hogy a szakemberek döntése szerint megfelelő színvonalú anyag kerülhet csak a nyilvánosság elé.

A zsűriben olyan köztilszteletben álló művészek vettek részt, akik a résztvevőket nem ismerik. Egyedül a beküldött pályamunkák beszéltek. Idetartozik, hogy egy-egy kiállított tárgy öszinte csodálattal és elismeréssel készítette őket, viszont olyan is akadt, amit nem javasoltak kiállítani.

Mi a jövőben is arra fogunk törekedni, hogy a hobbitevékenységben is a közösségi megfelelés legyen a döntő szempont. Ezért áldozunk pénzt és energiát, ezért hiszünk abban, hogy meg lehet tanulni az igényesebb, a magasabb mércének is megfelelő eljárásokat.

Megtudtuk — Őntől is —, hogy a kiállítás rendezői az egyik pályamunkát fordítva, fonákíról helyezték el a kiállítóterben. Azonnal megfordítottuk, mert hibáztunk. Elnézést kérünk. A tévedést, a hibát kijavítottam nem szégyen. Ezt mindenkinek vállalnia kell. Önnek is!

Tisztelettel:
Zsilkó János

Pályázati felhívás

A KISZ Baranya megyei Bizottságának kezdeményezésére a Baranya megyei Tanács Könyvtára, a Megyei Levéltár, valamint más szervek és szervezetek közreműködésével megkezdődött a megyei haladó ifjúsági mozgalmainak történelmi kutatása. A kutatások célja, hogy felszabadulások utáni időszak ifjúsági és gyermekmozgalmainak történetét feltárva lehetővé tegyünk a tapasztalatok hasznosítását, mozgalmunk történelmi értékeinek megőrzését. A pályázaton részt vehetnek KISZ alapszervezetek, úttörőcsapatok, honismereti szakkörök, iskolai kollektívák, munkahelyi, vagy klubközösségek, továbbá minden érdeklődő egyénelig is.

Pályázni két kategóriában lehet: 1. A felszabadulás utáni időszak megénkhez kötődő haladó ifjúsági, vagy gyermekmozgalomhoz kapcsolódó dokumentumok gyűjtésével (iratok, igazolványok, felvételek, oklevelek, meghívók, fényképek, műalkotások, táblák...).

2. Dolgozatok, tanulmányok készítésével. (A dolgozatok bá az üzemvezetők, főmérnökök, vezetőkönnyvelők a jövőben üzemigazgató, üzemi főmérnök, üzemi főkönyvelő címet viselik. A részletes tájékoztatót lapunk következő számában közöljük.

1983. október 1-én hatályba lépett a módosított vállalati szervezeti-működési szabályzat.

A Kísérleti kutatási és automatizálási üzem neve megváltozott, új neve Kutató-fejlesztő üzem. Tovább-

Hogy 1984. I. félévben a próbaüzem megindulhasson

Épül az V. számú bányász

Feszített munkára, egyes esetekben rendkívüli intézkedésekre lesz szükség

— Az V. sz. bányászati beruházás 1974-ben indult. Százalékos arányban miként itéli meg a jelenlegi készletét? — kérdeztük Sallai Árpád főosztályvezetőt.

— A bányászati beruházási programjának pénzügyi teljesítése 61,6 százalékos. 1983 első félévében az eddig beépített forint összeg az éves előirányzatnak közel 45 százaléka.

— Forint összegben és időben jól állunk-e, nincse túllépés illetve csúszás?

— A pénzügyi teljesítés aránylag kedvező. Sok egyszerűsítést valósítottunk meg, s ezzel is magyarázható hogy túllépésünk nincsen. Elmaradásunk van, mintegy 40 millió forint. Egyes kivitelező vállalatok első féléves teljesítésével nem vagyunk elégedettek. Így az építők (BÁEV) pénzügyi tervüket 19 százalékra, míg az aknamélyítők 30 százalékra teljesítették az első félévben.

— Csúszás a centrális vakaknál közel másfél év. A torony visszabóvítésének munkái haladnak ugyan, de lassú tempóban. Várhatóan a munka felgyorsul, amikor is megszűnik a biztosító anyag körülményes felfelé szállítása a beépítési helyre. Az aknamélyítéshez szükséges gépek alapjait elsősorban

létszámbélyítve hivatkozva az aknamélyítő vállalat nem kezdte meg.

— A társzinti rakodónál egy év az elmaradás ideje. A rossz közetadottságok miatt a tervezett TH-acélíves biztosítás helyett falazat biztosítást, sőt elleníves falazat biztosítást kell alkalmazni. Ez lényegesen lassúbb vágathajtást eredményez, mint a tervezett. A másik lassító körülmény, mely hátráltatja a szerelés megkezdését, hogy a kitöltési oldalon olyan mértékű talpduzzadás jött létre, amely mellett a szállítási már lehetetlen.

— A többi létesítménynek milyen a készülségi foka?

— Az V-ös légaknáknál a teherszállítás augusztus hónapban megindult. Ezen az útvonalon történik a lent dolgozók személy és anyag mozgatása, meddő szállítás. Ez mindaddig így lesz, amíg az V-ös szállító akna át nem tudja vállalni a szerepet.

— A 413 vakakna szerelvényezése befejeződött, a káros szállításhoz szükséges feltételek megteremtése van soron. A 13/21 K vakaknában a szerelvényezés kész s 1985-re szállítóképes lesz, hiszen már csak a villamos felülvizsgálatot kell elvégezni.

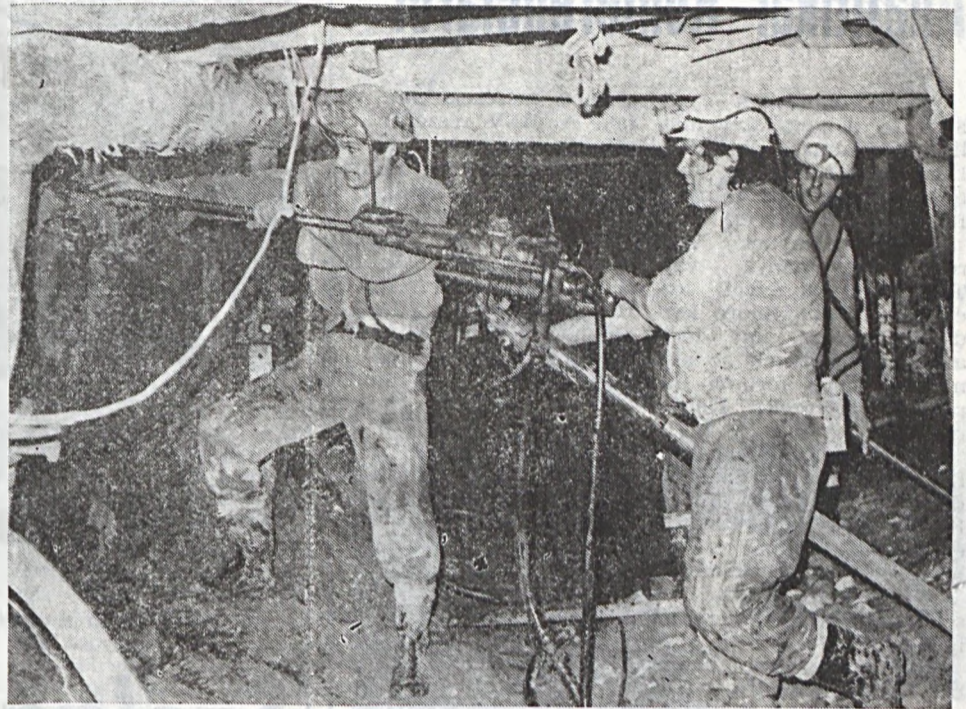
— Az aknatorony-aknázásban a tavaly megindult szállítógép-szerelés az első félévben folytatódott. Mindkét akna-szállítógépet kipróbáltuk. Jelenlegi ismereteink alapján év végére az egyik kas biztosan üzemelni fog. Ez persze nem jelenti a munka befejezését, hiszen az aknában még sok szerelni való van.

— Hogy van megelégedve a beruházásban résztvevők tevékenységével?

— Előjáróban már utaltam ilyen irányú hiányosságokra. A fürdő-öltöző épületek összeszerelését követően az építők munkatempója visszaesett. Az év eleji előny eltűnt és jelenleg egyes szakipari munkák vissza levő nagysága rendkívüli intézkedést igényel. Hasonló a helyzet a konyha-étterem épületénél is, ahol a festő-mázoló munkáknál az időarányosnál jóval nagyobb az elmaradás. A második félévben tehát igen feszített munkára, egyes esetekben rendkívüli intézkedésekre lesz szükség. Azért, hogy az év végén sor kerüljön a külszíni létesítmények átadására, míg a földalattiaknál, hogy a próbaüzem a jövő év első félévében meginduljon — mondotta végezetül Sallai Árpád.

Veress Tamás

Valamennyi ifjú vájár magasfokú mesterségbeli tudásról tett tanúbizonyságot

A vájárvételkedő első napján a fiataloknak a gyakorlati munkában kellett bizonyítani. Felvételünkön Czebe László, Kiss Kázmér és Vigh János vájárok fúrás közben.

Szabó Győző felvétele

Vájárvételkedő '83

A KISZ MÉV Bizottsága immár tizenhatodik alkalommal rendezte meg a „Ki minek mestere” vállalati vájárvételkedőt. Szeptember 23-án a III. sz. bányászban került sor a gyakorlati versenyre, ahol az üzemi selejtezőkön legjobban szerepelt ifjú vájárok a termelő munkában bizonyították szakmai rátermettségüket.

A hat, közel azonos műszaki jellemzőkkel és esz-

közfelszereléssel rendelkező munkahelyen megrendezett gyakorlati vetélkedő a 3-as számú csapat sikerét hozta. Maros István, Szabó László és Csonka József érte el a maximális 120 pontot. A többiek pontszámát — a teljesítmények alapján — hozzájuk viszonyítva állapította meg a zsűri. A verseny színvonalára jellemző, hogy a mindössze 86 pontot elért 2-es számú csapat is 131,5 százalékos teljesítményt ért el. Pedig a hat csapat egyikére sem mondható, hogy összeszokott gárda, hiszen más-más bányázumból jött fiatalokat „hozott össze Fortuna” a reggeli sorsoláson.

Másnap a Központ tanácstermében az elméleti versennyel folytatódott a vájárvételkedő. Először írásbeli feladatokat oldottak meg a résztvevők. A kiadott tesztlapokon az ÁBBSZ, az ARBSZ, a bányagépezés és a bányavillamosságtan ismeretéről adtak számot a versenyzők.

Ezt követően — immár két csoportban — szóbeli feladatokkal folytatódott a vetélkedő. Míg az egyik teremben a szakmai kérdésekre válaszoltak a fiatalok, addig a szomszéd helyiségben politikai tájékozottságukat bizonyították az ifjú vájárok.

Ezt követően helyet cserélt a két csapat és akik addig a bányavillamosságtól a munka- és egészségvédelemig terjedő szakmai kérdéseket válaszolták meg most kül- és belpolitikai, illetve ifjúságpolitikai ismereteikből adtak számot a szigorú zsűri előtt.

Ahogy az eredményjelző táblán sorra teltek meg a rubrikák, úgy vált egyre nyilvánvalóbbá, hogy a III. sz. bányász versenyzői az ideji vetélkedőre alaposan felkészültek. Maros István és Dani Ferenc külön versenyt vívott és ott volt az élmezőnyben Illés János is.

Amikor már csak egy feladat — a politikai írásbeli — volt hátra, a közönség azt találgatta, hogy az élen álló két versenyző közül ront-e egyáltalán valamelyik. A húszkérdéses tesztlap kitöltése ugyanis két ilyen jól felkészült versenyzőnek aligha okozhatott túl nagy gondot.

Amíg a zsűri a feladatlapokat értékelte a két rivális is tájékozottan egymást, mire mit karikázott. Így aztán valószínűleg ők tudták meg leghamarabb, melyikük a győztes, ugyanis egy kivétellel valamennyi kérdésre ugyanazt a választ adták. Egy helyes válaszra pedig két pont járt, és mivel az utolsó feladat előtt Dani Ferenc két és fél ponttal vezetett, így Maros István már nem érhet utol.

Amíg az eredményhirdetés előkészületei folytak, egy rögtönzött fórumon a résztvevők elmondták az ideji vájárvételkedővel kapcsolatos észrevételeiket, tapasztalataikat.

Szomolányi Gyula vezérigazgató-helyettes, a szakmai zsűri elnöke zárószavában elismeréssel szólt a versenyzők felkészültségéről, s hangsúlyozta, hogy a vállalati döntőben szerepelt valamennyi ifjú vájár magasfokú mesterségbeli tudásról tett tanúbizonyságot.

Végül az eredményhirdetés következett. Az 1983. évi vállalati vájárvételkedő győztese Dani Ferenc (III. sz. bányász) lett 310,6 ponttal. A második helyen 0,5 pont hátránnyal Maros István végzett. A két III. sz. bányász versenyzőt két II. sz. bányász vájár követte; a harmadik helyet Baranyi Sándor, a negyediket Csonka József szerezte meg. Az ötödik helyen Szilárdi János (IV. sz. bányász) végzett, míg a hatodik helyezett Illés János, a III. sz. bányász ifjú vájára lett.

Nógrádi

Millió gépek a nők kezében

Will Gyuláné elektrikus

Szolgáltató üzem — trafóház. Csöngetésemre egy határozott, másoktól is magabiztosan szóló parancsoló hölgy nyitott ajtót — Will Gyuláné, Marika. Beszélgetésünk mielőtt hallva kissé elcsodálkozott, de a következő pillanatban már kérdően nézett rám: — Nos? Kezdhetjük?

— Mennyire tartod nőies foglalkozásnak a munkád?

— Abszolút nem nőies. A 12, vagy ahogy én dolgozom, a 24 órás kassza felborítja az otthoni rendet, az anyai és házasszonyi teendőket. Talán azért is ritkább a nő ezen a pályán.

— A környezet, ami körülvevett, idegen volt számomra. Kapcsolóablak, jelzőlámpák és — néma csend, amelyet bizonyosan csak egy-egy telefoncsörrenés old fel néhány pillanatra. Az itt lévő berendezések, gépek millió értékűt képviselnek.

— Munka közben gondolsz arra, hogy értékek millióért felelős?

— Minden pillanatban érzem. Véleményem szerint a felelősségérzet ilyen helyen kötelező. Tisztában kell lenni vele, hogy élettelen tárgyakon kívül emberéletet biztonsága is függ tőlünk.

— 1966-ban helyezkedtem el a Szolgáltató üzemenél.

— Legyünk kissé romantikusak és szóljunk a családi „tűzhelyről”, mely ma természetesen villanyal vagy gázzal működik.

— A kérdéshez idomítva azt mondhatom, a család a társadalom kristálya, óvni, védenünk kell. A családi melegség ébrentartása — akár hogyan is változott a világ — mindenkor az asszony kiváltsága marad. Két fiam van. A nagyobbik most nősült, a kisebbik pedig Debrecenben tanul. Így a legfőbb segítség otthon a férjem. Igyekszik mindenben megkönnyíteni a munkámat, s neki köszönhetem, hogy a 24 órás műszak teljesítése után otthon nyugalom és szeretet vár.

— Mi pihentet?

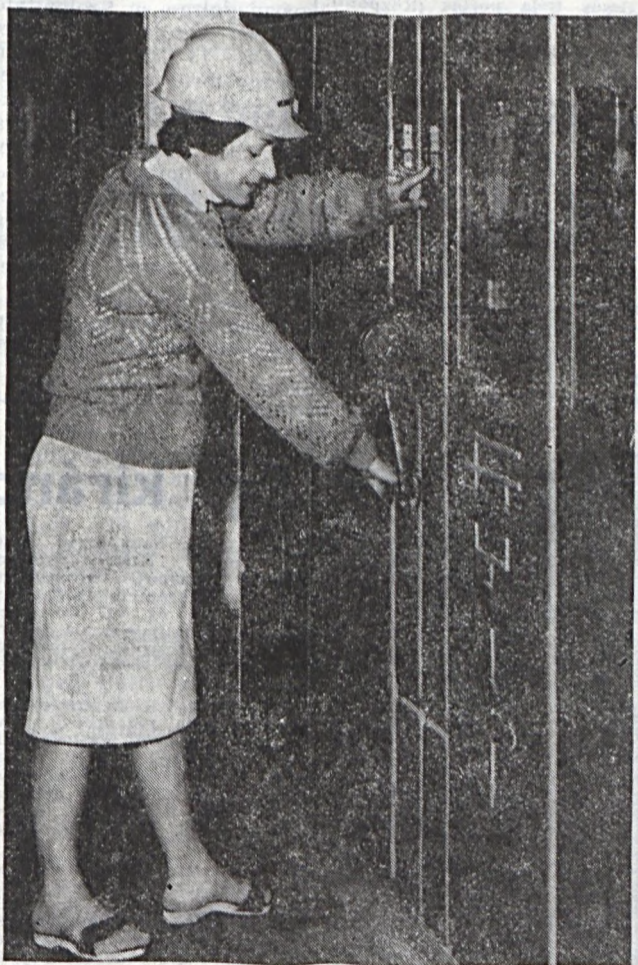
— A kikapcsolódást számomra az olvasás, a kirándulás, a kert munkái és nem utolsósorban a kézimunka jelenti.

— A férjed is az üzemenél dolgozik, s nagyjából területileg azonos helyen. Előnyösnek tartod-e, hogy házaspár azonos helyen dolgozzék?

— Ha a két ember közt megvan a szinkron, akkor kíméltan előnyös. A problémák így sok esetben könnyebben és gyorsabban oldhatók meg.

— Szerkesztőségünk nevében kérnék néhány építő kitérkítést az Ércbányász lapról.

— Az újságot régóta és rendszeresen olvasom. Talán a dolgozók problémáinak őszintébb, nyíltabb, nyilvánosságra hozását és megoldásait foglalkoztat a lap színes, sokrétű témával foglalkozik.

Will Gyuláné elektrikus a szakaszolóteremben kapcsolást hajt végre

Egyed Imre felvétele

— Ha most nem beszélgetünk volna, mit csináltat volna?

— Ezt mindig a helyzet határozza meg. Jöhett volna

valahonnan utasítás, s akkor azt azonnal végre kell hajtanom.

Heistáb Judith

Tudósítás a VIII. Dunántúli Analitikai Konferenciáról

A közelmúltban zajlott le a vegyészet analitikai fóruma, a XVIII. Dunántúli Analitikai Konferencia Pécsen, mintegy 180 fő részvételével.

A rendezvénynek igen régi hagyománya van. Több mint 20 évvel ezelőtt dr. Upor Endre kezdeményezésére jött létre az analitikusoknak az első magyarországi fóruma Baranyai Vegyészek Konferenciája néven.

A Baranyai Vegyészek Konferenciája kiszélesített Dunántúli Analitikai Konferenciává, amely évenként más-más városban kerül megrendezésre.

A szervező munka igen sok szakember munkáját igénybe vette.

A legnagyobb feladat dr. Hadobás Bélára, a Magyar Kémikus Egyesület pécsi csoportjának titkárára hárult, valamint munkatársaira, akik biztosították a zavartalan lebonyolítást.

A konferencián 70 előadás hangzott el, melyek többsége nem egyéni, hanem „team” munkát takar.

Az előadások érc-, kőzet-, víz-, környezetvédelem és szerves analitikai témát öleltek fel. Az alkalmazott módszerek: röntgenfluoreszcencia, fotometria, neutronaktiváció, színképelemzés, atomabszorpció, közegspektrometria, ionszelektív elektródával

történi mérések stb. voltak. A MÉV részéről 12 előadás hangzott el 34 szerző, társszerző tollából. Az előadók és társszerzők nevét említjük meg: Berki M. (EDÜ), dr. Csövári (Kutató-fejl.), Egri R., Ferencz L., dr. Hadobás B., Halász A. (EDÜ), Juhászne (Kutató-fejl.), Kasper J., Krampol Gy., Lelkes I., Misota L. (EDÜ), Mohainé, Nagy Gy., Nagyné, Novák Gy., Pallósi J., Schreckné, Sebessy L., Somogyi Cs., Szikszai Zs. (Kutató-fejl.).

Az előadásokat élénk reagálás követte.

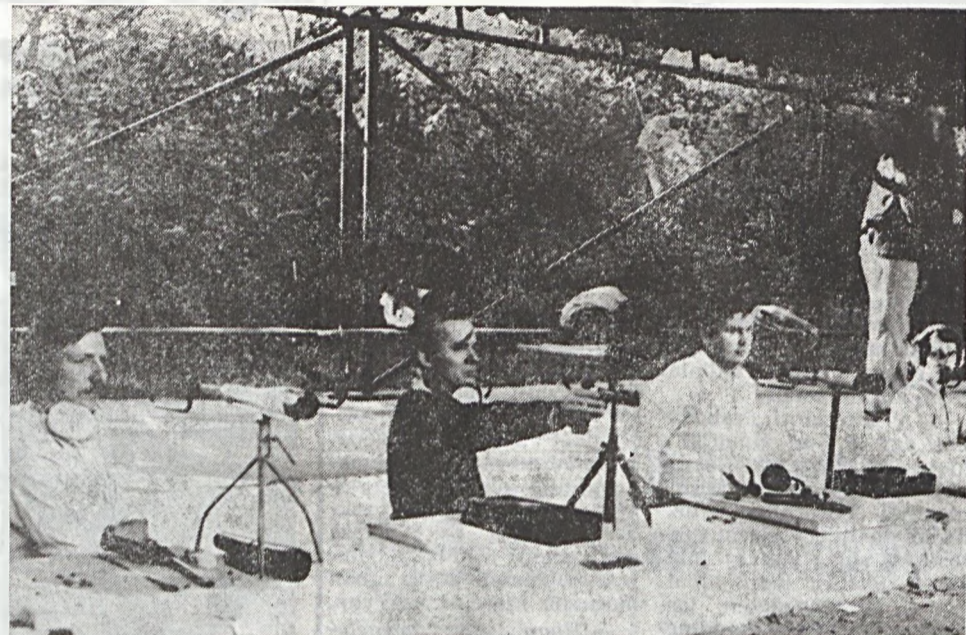
Külön ki kell emelni azt az elismerést, melyet az EDÜ és Kís. kut. előadói kaptak a folyamatos üzemmenetét követő módszerek kidolgozásáért és alkalmazásáért.

A konferencia első napján jól sikerült találkozót rendeztünk a Ságvári Művelődési Házban, ahol mintegy 120 fő vett részt.

A második napon meg szerveztük a Csontvári Múzeum idegenvezetővel történő látogatását. Mindent összefoglalva a konferencia igen jó eredménnyel zárult. A jövő évben a XIX. DAK színhegye Székesfehérvár lesz és reméljük, hogy az ideizhasonlító, szakmailag gazdag és perspektív programot fog biztosítani.

Mohai Miklósné

Lövészeti a FEK napja tiszteletére

Pisztoly lövélésben a versenyzők egy csoportja.

Rónaki Sándor felvétele

Korvin Ottó tízpróba verseny

A mostoha időjárás következményeként a IV. sz. bányauzem KISZ-szervezete által rendezett Korvin Ottó nyári tízpróba verseny zárónapján Magyarherтелен, csak a legszámtalabb tízpróbazők jelentek meg. Egy-két új arcon kívül csak azok voltak ott, akik a korábbi versenyeken is különböző számok — egyéni vagy összetett — érmesei voltak, tehát megrogzított és „elvetemült” tízpróbazők.

Persze nem csak egyedül az időjárás tehet az ideicsekélyebb érdeklődésről hiszen a szeptember 14—18. között lebonyolított versengés már eleve kisebb létszámmal indult mint az az előbbi versenyeken megszokott volt — hanem valószínűleg az is, hogy az elmúlt évben a zsúfolt nyári — őszi hétvégék, ledolgozások miatt nem került megrendezésre a tízpróba, így a hagyomány egy kicsit megszakadt.

Nos, ha a résztvevők kevesebben is voltak, az eredmények egyáltalán nem maradtak el a korábbi években megszokottaktól, sőt éppen az utolsó napon zuhogó esőben született egy-két kiemelkedő eredmény. Gránát céldobás számban 48 körgyűszeggel Rohr Róbert csúcsbeállításal nyert. Gránát távdobás számban Meleg Ferenc 70,05 méterrel új Korvin Ottó tízpróba csúcsal lett első.

Az egyéni összetett versenyt a 35 év alatti indulók közül Beer Frigyes nyerte, a 35 év felettiek közül pedig Bogvay Ferenc győzött. A fiatalok csapatversenyének győztese az I. termelő egység Erdei I., Meleg, Erdei K. összeállítású csapata lett. A 35 év felettiek között pedig a II. termelő egység, Szitka—Bogvay—Tóke összeállítású együttes nyert.

Weszti László

Szolgáltatók sikere

A vállalati KISZ-bizottság a hagyományoknak megfelelően ez évben is megrendezte a fegyveres erők napi kispuska és pisztoly lövőversenyt a III. sz. bányauzem, illetve a Szolgáltató üzem lövőterén.

A két fegyvernem küzdelmére egy napon és időben került sor. A kispuska verseny résztvevői a III. sz. bányauzemi lövőterén egyéni helyezéseket, míg a pisztolyosok a Szolgáltató üzem lövőterén folytattak heves küzdelmet, az aranyérmekért.

A léghuska verseny mezőnyében a vállalati csapatok mellett meghívottként részt vett a Zsolnaygyár férfi együttese is. Jó sorozatok után az EDÜ I. legénysége alaposan szétlőtte a lölapokat, nem kis gondot okozva az értékelő bírónak.

A háromfős csapat a 10 lövéses versenyben végülis 264 körrel végzett az első helyen.

Remek küzdelmet hozott az egyéni verseny. Szigeti ezúttal is győzött, de mindössze egy kör előnnyel a szolgáltatós Tóth Z. előtt.

A húslövéses pisztoly párviadalra a Szolgáltató lövőterén került sor. A hét csapat (3 fős) alaposan meggyötörte egymást a helyezésekért. Végül is kilhasználva a hazai pálya előnyét, mind csapatban, mind egyéniben szolgáltatós siker született. Kellemes meglepetés a vendég Zsolnay csapatának harmadik helye ezen a versenyen.

Eredmények: 1. EDÜ I. 264 kör, 2. III. üzem 245,

3. EDÜ II. 232. Férfi kispuska (10 lövéses).

Egyéni: 1. Szigeti József 93 kör (EDÜ), 2. Tóth Zoltán 92 (Szolgáltató), 3. Körmendi Béla 89 (III. üzem).

Pisztoly csapat (20 lövéses): 1. Szolgáltató 524 kör, 2. III. üzem 510, 3. Zsolnay 500.

Egyéni: 1. Bradits László 184 kör (Szolgáltató), 2. Jászkuti Attila 178 (Szolgáltató), 3. Tompa István 176 (III. üzem).

Kovács Miklós

Sport-mozaik

Labdarúgás: Kitűnően szerepel az EDÜ kispályás labdarúgó-csapata a városi bajnokságon. A lejátszott 11 forduló után 18 ponttal áll az élen a 15 pontos MÁV pályafutártársi együttese előtt, miután a rangadó mérkőzésen 3-2-re legyőzték a riválisukat. A góllövőlista élén is EDÜ játékos vezet, Gál 18 góllal, öt követi csapatársa Kesze 10 góllal.

Aerobic: Közel 100 fő részvételével október 3-án megkezdődött a vállalati sportbizottság által rendezett aerobic torna a 39-es dandár úti iskolai tornateremben, térítésmentesen.

K. M.

HÍREK Személyi hírek

Az elmúlt hónapban a IV. sz. bányauzem Korvin Ottó KISZ-szervezete az EDÜ KISZ-szervezetével közösen ötnapos kirándulást szervezett 45 fő részvételével a jugoszláv tengerpartra.

Nyugállományba került: Kaszás József betanított munkás (II. sz. bányauzem), Schmidt Ferenc lakatos (II. sz. bányauzem), Kalmár Benjamin vágár (III. sz. bányauzem), Deák Ferenc főcsatlós (IV. sz. bányauzem), Hegedűs László fűrészmester (IV. sz. bányauzem), Horváth István segédmunkás (IV. sz. bányauzem), Krausz Ferenc lakatos (IV. sz. bányauzem), Mohai Győző villanyszerelő (IV. sz. bányauzem), Németh Lajos robbantómester (IV. sz. bányauzem), Török István akkumulátortöltő (IV. sz. bányauzem), Balázs László gumis szakmunkás (EDÜ), Horváth Jenő biztonsági technikus (EDÜ), Orbán Ferenc lakatos (EDÜ), Sólyom Béla telefonszerelő (Kutató-műhelytűző üzem), Kovács László gépkocsivezető (Szolgáltató üzem), Fodor Gyula segédmunkás (Kutató-fejl. üzem), Orsós Béla portás (Központ), Kertész Istvánné gyorsgépíró (Központ).

Nyugállományba került dolgozóinknak ezúton is megköszönjük a vállalatnál végzett eredményes munkájukat, s nyugdíjas éveikhez kellemes pihenést és jó egészséget kívánunk.

Meghalt: Bargulya Mátás segédvágár (IV. sz. bányauzem), Soós József betanított munkás (Kís. kut. üzem), Heilmann János segédmunkás (Központ).

Szeptember 25-én a IV. sz. bányauzem KISZ-vezetősége immár hagyományosan főzőversenyt rendezett Kondér '83 címmel. Nagy érdeklődés mellett 9 csapat bizonyította be a főzési tudományát. A szakértő zsűri Klobucsár József „mesterszakács” vezetésével értékelte az elkészült ételeket. Pirák Zoltán felvétele

Egy kirándulás margójára

A III. sz. bányauzem „Szalai András” KISZ-alszervezete két napos kirándulást szervezett szeptember 17-18-ára a IV. és VI. körletben dolgozó fiataljainak. A kirándulást az Expressz újság és Diák Utazási Irodával bonyolítottuk le.

Úteltünk Székesfehérváron keresztül a Velencei-tó. Az alszervezetben tevékenykedő három legjobb ifjúsági brigád is bevontuk a szervezőbe. Így erre az útra két „Panoráma” autóbusszt kellett bérelni a nagy érdeklődés miatt.

A hirtelen beköszöntött szeles ősz sem tudta elvenni a jókedvet annak az 53 főnek, akik vacogva gyülekeztek szombaton reggel háromnegyed hatkor a Központ előtt. Ezen a reggelen mindenki nagy hasznát vette a „hazai” melegítőszernak, melyek igen hamar előkerültek rejtekhelyükről.

Első pihenésnek a szekszárdi Sió esárdát választottuk. Itt megreggeliztünk. Utána Székesfehérváron fél tízenegykor az idegenvezetővel városnéző körútra indultunk előbb

gyalog, majd autóbusszal. Az idő rövidsége miatt csak a belvárost és annak nevezeteseit tudtuk megtekinteni, majd siettünk ebédelni a Velencei Szállóba.

Innen egyenesen Velenceifüredre „gördült” velünk az autóbussz. Megérkeztünk úti célunk végállomására, az ifjúsági motelba. Gyönyörű környezetben, négyzetméteres fürdőszobás, fűtött panelházakban kaptunk szállást. A motel területén a mini-rezervátum lakói szabadon közlekedtek, melyet igen sokan megcsodáltak.

Másnap hajóval kirándultunk a Szunyog-szigetre. A szigetén lévő esárdában, utunk során először tapasztaltuk a gyors felszolgálást és a finom ízeket.

Délután négy órakor indultunk hazafelé az autóbusszokkal, hogy időben érkezünk a szekszárdi Sió esárdába, vacsoránk színteréhez. Itt ért hennünket a meglepetés. Hely híányában nem tudtuk benünket étkeztetni, de helyette a közel Sárközi borozóba kaptuk a megrendelt vacsorát. (A dolog érdekessége, hogy előtte való nap szombaton

reggel mindezt nem közölték.) Szóval újra autóbusszal szálltunk s visszatartunk a megadott helyre. Keserű szájjal léptünk át a borozó küszöbét, de a meglepetéstől kezdti felindulásunk elhűlt a szívélyes fogadtatás látán.

A kiszolgálás és a vacsora minősége, mennyisége feledtetten velünk a történetek, sőt kifejezetten már örültünk is, hogy így sikerült ez a dolog. Vacsora után az „egyszemélyes” zenekar remek hangulatot teremtett közöttünk.

S minden jó, ha a vége jó... Annyira jól éreztük magunkat, hogy csak nehezen tudtuk elszakadni a helytől. Búcsúzásképpen elnékeltek a „Bányász himnusz” s még egyszer megkösönve az ottani személyzetnek a kellemes estét, melyet biztosítottak számunkra. (Vendéglátásból jeles).

A két napos kirándulásról jó kedvtől duzzadóan kellemes és kellemetlen élményekkel gazdagabban érkezünk meg Pécsre, hogy másnap újult erővel és lendülettel küzdjük le a „szürke hétköznapiakat”. Franyó József